

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 380 - Σάββατο, 4 ΙΟΥΝΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

Η ΣΙΩΠΗ ΜΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 ΙΟΥΝΗ
ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
από το ριζοσπαστισμό στον ατομοκεντρισμό
ΕΛΛΑΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥΣ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ - ΖΕΡΤΝΙΚΕΣ

Παρασκευή 10 - Σαββάτο 11 Ιούνη
εναρξη 6 μ.μ. Εισόδος: αλεύθερη

ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΙΟΥΝΗ
ΙΡΑΚΙΝΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ο τρίτος παγκόσμιος από την αντίπερα όχθη

ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΟΥΣ

ΥΖΗΤΗΣΕΙΣ-ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ-ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΕΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ-ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

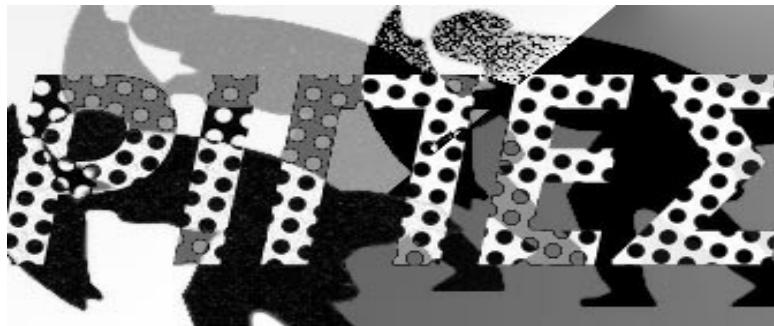

Όταν... σπάνε αυγά

**ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

4/6: Ημέρα για τα παιδιά - θύματα επιθετικότητας 4/6/1954: Καθιέρωση αλκοότερού 4/6/1951: Ιδρυση ΕΔΑ 4/6/1825: Στραγγαλισμός Οδυσσέα Ανδρούτου (Γκούρας-Ακρόπολη) 4/6/1929: Γέννηση Κάρολού Παπούα 4/6/1784: Μία καλλιτέχνιδα της γαλλικής όπερας γίνεται η πρώτη γυναίκα που πετάει με αερόστατο 4/6/1949: Ο Σπυρίδων Βλάχος γίνεται αρχιεπίσκοπος της Αθήνας 4/6/1989: Θάνατος Αγιατολήχ Χομεϊνί (Τεχεράνη) 5/6: Ημέρα περιβάλλοντος 5/6/1968: Δολοφονία Ρόμπερτ Κένεντι (Σιρχάν-L.A.) 5/6/1783: Πρώτη πτήση με αερόστατο (αδερφοί Μογκολέρε) 5/6/1967: Πόλεμος 6 ημερών. (Το Ισραήλ καταλαμβάνει τη λωρίδα της Γάζας, το Σινά, τα υψηλέδα του Γκολάν και τη δυτική όχθη του Ιορδάνη) 5/6/1994: Θάνατος Χρίστου Λεπτονού 5/6/1899: Γέννηση Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα 5/6/1959: Θάνατος Απόστολου Χατζηγήρητου 5/6/1969: Σύλληψη Αλέκου Παναγούλη (σε διαμέρισμα της Πάτρας 51!) 5/6/1965: Παραπομή της υπόθεσης «Αστίδα» στο στρατοδικείο 6/6/1933: Απόπειρα δολοφονίας του Ελευθέριου Βενιζέλου (Καραθανάστης-Κηφισιά) 6/6/1944: Απόβαση Νορμανδίας 6/6/1961: Θάνατος Καρλ Γιουνγκ 6/6/1949: Έκδινεται το «1984», τελευταίο μυθιστόρημα του George Orwell 6/6/1967: Η χούντα απαγορεύει την πώληση δίσκων και την μετάδοση μουσικής του Μίκη Θεοδωράκη 6/6/1982: Ο ισραηλινός στρατός εισβάλλει στον Λίβανο 6/6/1933: Λειτουργία πρώτου κινηματογράφου αυτοκινήτων (New Jersey) 6/6/1953: Γάμος Κων/νου - Μαρίκας Μητσοτάκη 7/6/1968: Πρώτο θύμα της ΕΤΑ (αστυνομικός Χοσέ Παρδίνες Αθκά) 7/6/1907: Απαγχούσμός καπετάν Αγρά (Σαράντη Αγαπηνού) 7/6/1821: Μάχη στο Δραγοστούνι - ήττα του Ιερού Λόχου 7/6/1822: Ανατίναξη τουρκικής ναυαρχίδας (Κανάρης) 7/6/1917: Με την έγκριση του Ελευθέριου Βενιζέλου οι Γάλλοι εξορίζουν στην Κορσική τους γερμανόφιλους Μεταξά, Γούναρη, Μερκούρη, Δραγούμη και Δούσμαν 7/6/1959: Πρώτο φεστιβάλ ελαφρού τραγουδιού στην Ελλάδα (ΕΡΤ) 7/6/2002: Θάνατος Μαλβίνας Κάραλη 7/6/1973: Ο Βίλι Μπράντ γίνεται ο πρώτος γερμανός ηγέτης που επισκέπτεται το Ισραήλ 8/6/571: Γέννηση Μωάμεθ 8/6/1810: Γέννηση Robert Schumann 8/6/1668: Πρώτα ψηλοτάκουνα παπούτσια (Λουδοβίκος ΙΔ') 8/6/68: Οι στρατιές του Γάλβα (Ισπανία) διαβαίνουν τις Αλπεις και πρεύνονται κατά της Ρόμης 9/6/68: Αυτοκτονία Νέρωνα 9/6/1870: Θάνατος Charles Dickens 9/6/1790: Πρώτη κατοχύρωση πτυνεματικών δικαιωμάτων σε βιβλίο 9/6/1970: Ο Bob Dylan γίνεται επίτιμος διδάκτορας του πανεπιστήμιου του Πρίνστον 10/6/1943: Εφεύρεση στυλό διαφρέισ 10/6/1975: Αποκαλύπτεται σχέδιο της CIA με την επωνυμία «Chaos», με στόχο την παρακολούθηση 300.000 αμερικανών και τη διείσδυση πρακτόρων στα κινήματα των ΗΠΑ.

● Και στου Δυσσέα την ποδιά σφάζονται παλιάρια ●●● Οχι του Ανδρούτου, ωρέ, αυτός πέθανε νωρίς κι η συγχώση ●●● Στου Κυριακόπουλου, του ΣΕΒ ●●● Το τί γλύψιμο έριξε ο Γιωργάκης δε λέγεται ●●● Οδυσσέα τον ανέβαζε, Οδυσσέα τον κατέβαζε ●●● Να δειξει, ρε παιδί μου, πόσο φίλοι είναι και πόσο καλά συνεργάζονται ●●● Ο επίτιμος διδάκτωρ του Ταφτζίχωρις τίθεννο φόρεσε το πιο άγριο ύφος που διαδέτει και μας κούνησε απειλητικά το δάχτυλο ●●● Θέλετε δε δέλετε, δα σας πηδήξω ●●● Οχι τους βιομήχανους, εμάς εννοούσε ●●● Πληγή, όμως, ο Οδυσσέας ήταν ανελέητος ●●● Εβαλε και κρέμασαν πίσω ακριβώς από το βήμα μια τεράστια ταμπέλα της INTPAKOM του Κόκκαλη ●●● Ετσι, κάθε που η κάμερα καδράριζε τον χοντρό, ο Κόκκαλης φαινόταν σαν σπόνσορας της κυβέρνησης ●●● Κατέβαλε φιλότιμες προσπάθειες ο κάμεραμαν αλλά δε γινόταν τίποτα ●●● Μόλις κατέ-

βαζε το πλάνο για να κρύψει τη διαφήμιση του Κόκκαλη, έκοβε το κεφάλι του χοντρού ●●● Το πιο σαδιστικό: την ώρα που ο Καραμανής ξιφουλκούσε κατά της διαπλοκής, η διαφήμιση της INTPAKOM του 'βγαζε κοροϊδευτικά τη γλώσσα' ●●● Ας πρόσεχε λίγο, διότι ο Οδυσσέας τον είχε προειδοποίησε και κατ' ιδίαν και δημόσια ●●● Κωστάκη, πες βασικός μέτοχος ●●● Είναι, όμως, και αχάριστοι οι βιομήχανοι ●●● Τόσα τους έκανε η κυβέρνηση, τόσα τους έταξε κι αυτοί λένε τους υπουργούς μαλάκες ●●● Ακούς εκεί «πρω-

τότυπη» η αντιμετώπιση της Πρωτομαγιάς! ●●● Δηλαδή, ο ΣΕΒ γούσταρε να δοθεί κρατική αργία και τα μέλη του να πληρωσουν τα μεροκάματα; ●●● Αυτή, όμως, είναι η τύχη των «φιλοπινέζων» ●●● Κάνουν τη λάντζα, γυαλίζουν το σπίτι, καθαρίζουν τη βρομιά και στο τέλος έρχεται η κυρά και τους δίνει μια σφαλιάρα ●●● Ετσι για πλάκα ●●● Ή για να δυμούνται και την άλλη φορά να καθαρίσουν με τη γλώσσα ●●● Και μη μου πείτε ότι η διαφήμιση της INTPAKOM βρέθηκε τυχαία ακριβώς πάνω από τη μάπα του Καραμανή

◆ Αν στη Γαλλία δεν γινόταν δημοψήφισμα για το ευρωσύνογμα αλλά επιλεγόταν η ψηφοφορία στη Βουλή, το αποτέλεσμα θα ήταν 90% υπέρ του «ναι». Το ίδιο και στην Ολλανδία. Στη Βουλή το «ναι» θα έπαιρνε το 80% των ψήφων. Τί σημαίνει αυτό; Οτι το πολιτικό σύστημα βρίσκεται σε πλήρη διάσταση με τη λαϊκή θελητη σε ένα μείζονος σημασίας θέμα, όπως είναι το ευρωσύνογμα. Κατά τα άλλα, επιμένουν να μας λένε ότι η αντιπροσωπευτική κοινοβουλευτική δημοκρατία είναι το τέλειο (ή έστω το τελειότερο) πολίτευμα, διότι επιτρέπει να εκφράζεται ανόθευτα η θελητη του λαού και αυτός να αυτοκυβερνάται μέσω των αντιπροσώπων του.

◆ Συμπληρωματικά στο προηγούμενο σχόλιο: ο βρετανικός Τύπος εκτιμά ότι το γαλλικό «όχι» θα οδηγήσει σε ματαίωση του δημοψήφισματος που έχει προγραμματίσει για το 2006 η κυβέρνηση Μπλερ (δεσμεύτηκε επανειλημμένα γι' αυτό στην πρόσφατη προεκλογική περίοδο). Οι «Τάιμφ» σημειώνουν

ότι το αποτέλεσμα στη Γαλλία προσφέρει στον Μπλερ την ευκαιρία να ξεφορτωθεί «ένα δημοψήφισμα που θα ήταν αδύνατο να κερδίσει» και έτσι «να σώσει την Ευρώπη! Τόση δημοκρατία πια δεν αντέχεται...»

◆ Ήταν παρακοιμώνενος του Χριστόδουλου και εκπρόσωπος Τύπου του. Τον πήραν τηλέφωνο και του είπαν ότι πουλάνε κασέτες που περιέχουν ενοχοποιητικά στοιχεία για τον Ζακύνθου, ορκισμένο εχθρό του Χριστόδουλου. Μπήκε στ' αρμάξ και έτρεξε στο ροντεβού. Εσκασε 200 ευρώπουλα (δεν σκέφτηκε ο βλαξ ότι είναι πολύ λίγα για τέτοια δουλειά), πήρε τις κα-

σέτες, οι άλλοι τον απαθανάτισαν και ύστερα από λίγες μέρες ο Ζακύνθου βγήκε και αποκάλυψε το γεγονός (γάτα ο δέσποτας). Οι κασέτες, φυσικά, ήταν άδειες. Προχτές, λοιπόν, βγήκε το πόρισμα της εκκλησιαστικής επιτροπής που εξέτασε το κάζο του Επιφάνιου. Και τί λέει; Πως ο άνθρωπος δεν διέπραξε κανένα παράπτωμα, δεν είχε καθόλου δόλο, αλλά ενήργησε με υπερβάλλοντα ζήλο λόγω της μεγάλης αγάπης του για την Εκκλησία! Ετσι, ο Επιφάνιος είναι πλέον άσπιλος και ο Χριστόδουλος μπορεί να τον ξαναχρησιμοποιήσει.

◆ Οι αγιοτακίτες αδελφοί

(τι μούτρα, θε μου σχώρα με) δρίσαν τον ίδιο τοποτηρητή, χωρίστηκαν σε στρατόπεδα και ετοιμάζονται να βγάλουν τα μάτια τους («νααα, παλιόσκυλο», «στα μούτρα σου μωρή»), μέχρι να εκλέξουν νέο πατριάρχη (αρχιφαταύλαι). Οι μόνοι που λείπουν είναι ο έκπτωτος Ειρηναίος, ο Βαβύλης με τον Τριανταφυλλάκη, αλλά κάποιοι

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Στον τζόγο ποντάρει τώρα η κυβέρνηση για να ανεβάσει τα έσοδα από τις ιδιωτικοποίησεις. Ετσι, και σε αντίθεση με όσα έλεγε ως αντιπολίτευση, βάζει τις ελληνικές ομάδες στο Στοίχημα, για να κάνει τον ΟΠΑΠ πιο έλκυστικό και να τον πουλήσει ακριβότερα.

ΝΕΑ

Το αποτέλεσμα του δημοψήφισματος στην Γαλλία για το ευρωσύνογμα ανέδειξε ένα νέο πολιτικό φαινόμενο: Την πρωτοφανή δυσαρμονία μεταξύ του λαού

και των πολιτικών, τους οποίους έχει ο ίδιος επιλέξει ως εκπροσώπους του. Το φαινόμενο αυτό δεν παραπτηρεύει μόνον στην Γαλλία, αλλά και σε αρκετές άλλες χώρες της Ευρώπης.

ΒΗΜΑ

Η κυβέρνηση, με τη συναίνεση του ΠΑΣΟΚ, προχωρεί στις ριζικές αλλαγές στο εργασιακό καθεστώς. «Θα προηγηθεί διάλογος» τόνισε ο κ. Αλογοσκούφης «αλλά η μεταρρύθμιση είναι ανογκαία». Με την ίδια άποψη συμφωνήσαν το Κόκκαλης, Πατσανδρέου

και ο κ. Κώστας Καραμανής, όσο και ο κ. Γιώργος Παπανδρέου. ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ Αν θα επιχειρούσαμε μια γενική απογραφή (επειδή η λέξη είναι του συμφωνού) του δουύναι και λαβείν των τελευταίων πενήντα ετών μεταξύ βιομήχανων και «κράτους - έθνους» θα διαπιστώναμε ότι οι πρώτοι πήραν από το δεύτερο πολύ περισσότερα απ' ότι τι έδωσαν. (Μερικοί το συναισθάνονται και... ανεγείρουν εκκλησίες και σχολεία στη γενέτειρά τους ή αναστηλώνουν το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Οι περισσότεροι,

όμως, καλού κακού, φυγαδεύουν τα πλούτη τους στο εξωτερικό). Α. Καρκαγιάνης (Καθημερινή) Σε πασαδόρους του Γ. Αλογοσκούφη εξελίσσονται τα συνδικάτα. Πρώτα η ΓΣΕΕ, με τη μελέτη βιωσιμότητας του ΙΚΑ του έδωσε την ευκαιρία να ανοίξει το διάλογο γ

■ Ρόμπα και τρομοκρατία

Την ώρα που η μπατσαρία ξαμολιότων ανά τας οδούς και τας ρύμας της χώρας σε μια ακόμα επιχείρηση «ΠΟΛΙΣ», στη διάρκεια της οποίας έλεγχε δεκάδες χιλιάδες πολίτες και «μπουζούριασε» πάνω από χιλιούς, κάποιοι αποφασισμένοι έβαζαν έναν εκρηκτικό μηχανισμό έξω από το υπουργείο Εργασίας στην Πειραιώς και του έκαναν τη μόστρα θερινή (αφού πρότι ειδοποίησαν σε εφημερίδα, για να μη χτυπήσει κανένας περαστικός).

Οι μπάτσοι έγιναν για μια ακόμα φορά ρόμπτα. Ούτε στημένη να τους την είχαν, να τους κάνουν το ρεζίλικι τη μέρα που εξαπέλυναν το μαζικό πογκρόμ τους. Κάθε νοήμων άνθρωπος, βέβαια, μπορεί να καταλάβει ότι αυτά τα πογκρόμ δεν έχουν καμιά αποτελεσματικότητα, ούτε στους χώρους της επαναστατικής βίας ούτε στους χώρους του λεγόμενου οργανωμένου εγκλήματος. Μετανάστες και τοξικοεξαρτημένοι είναι αυτοί που συλλαμβάνονται, για να πλουτίζουν οι αστυνομικές στατιστικές «καταπλέμησης της εγκληματικότητας». Τί μένει τελικά; Η άσκηση τρομοκρατίας πάνω στον πληθυσμό.

■ Δει δη χρημάτων...

Τελικά δεν πέταξε παπάρα ο Ορφανός, όταν είπε πως θα μπουν οι ελληνικές ομάδες στο «Στοίχημα». Τα ίδια επανέλαβε μια μέρα μετά το «καθ' ύλην αρμόδιος» Αλογοσκούφης. Ο Ρουσόπουλος ανέλαβε απλώς να τα μαζέψει λίγο, με τη δήλωση ότι ακόμα το «φελετούν». Τα κρατικά ταμεία είναι άδεια, ο τζόγος αποδίδει και γ' αυτό θα βάλουν και τις ελληνικές ομάδες στο «Στοίχημα» (τότε να δεις παράγκες). Ο Κόκκαλης (που έχει και την Ιντραλότ και τον Ολυμπιακό) τρίβει τα χέρια του και η κυβέρνηση θα ξεφτίλιστεί για μια ακόμη φορά, καθώς είναι ακόμη νωπές οι καταγγελίες του Καραμανλή για διαπλοκή, όταν πήγε να γίνει κάποια απόπειρα επί ΠΑΣΟΚ. Ομως το ξεφτίλικο το έχουν συνηθίσει πια και δεν τους πολυτειράζει. Ήταν μέχρι να πάρουν το κόλαιο.

■ Συνεχίζει την απεργία πείνας ο Μπαχόζ

Από τις 17 Μάη έχει κατασκηνώσει στην Καμάρα της Θεσσαλονίκης ο Zulkuf Murat Bora, πολιτικός πρόσφυγας από το Κουρδιστάν, γνωστός στην Ελλάδα ως Μπαχόζ. Διεκδικεί το δικαίωμά του στο πολιτικό άσυλο. Καταγγέλλει τον υπουργό Δημόσιας Τάξης που επί τρία χρόνια κρατάει (παρανόμως) στο συρτάρι του τη θετική εισήγηση της αρμόδιας επιτροπής, που με ψήφους 5 υπέρ, 1 κατά και 1 λευκή αποφάνθηκε ότι πρέπει να του χορηγηθεί άσυλο.

Μήπως ήρθε η ώρα εκεί στη Θεσσαλονίκη να γίνει κάτι περισσότερο στον τομέα της αλληλέγγυης;

Αντεργατική συγχορδία

Πιστεύει κανείς ότι οι Πασόκοι, πολιτικοί και συνδικαλιστές, δεν ήξεραν για την επαίσχυντη συμφωνία στον ΟΤΕ, αιφνιδιάστηκαν και γ' αυτό άργησαν να αντιδράσουν; Οι Πασόκοι είναι «μανούλες» σ' αυτά. Εκαναν πλάτες στα στελέχη τους στον ΟΤΕ να υπογράψουν τη συμφωνία, τους έδωσαν μερικές μέρες καιρό, ώστε να μην έχουν κανένα πρόβλημα στο συνέδριο της ΟΜΕ ΟΤΕ (πάνω από 70% υπερψήφισε τη συμφωνία) και μετά άρχισαν δήθεν τις καταγγελίες. Ακόμα και σ' αυτή τη φάση, όμως, τη φάση των καταγγελιών, φροντίζουν να σπείρουν σύγχυση και αποτροπανοτολισμό.

Ποιο είναι το περιεχόμενο των καταγγελιών των Πασόκων; Οτι η συμφωνία για την εθελούσια έξοδο είναι χαριστική γ' αυτούς που θα ενταχθούν και θα επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό και τα ασφαλιστικά ταμεία. Για το ξεθεμέλιωμα των εργασιακών σχέσεων δε λένε κουβέντα. Ετσι, πολύς κόσμος που δεν έχει

πληροφορηθεί το ακριβές περιεχόμενο της συμφωνίας νομίζει πως δεν πρόκειται για αντεργατική ρύθμιση αλλά για ρύθμιση που μοιράζει λεφτά σε κάποιους προνομιούχους εργαζόμενους!

Μεγαλύτερη υπηρεσία απ' αυτή δεν θα μπορούσε να προσφέρει στην κυβέρνηση και στο σύστημα του ΠΑΣΟΚ. Υπήρξαν, βέβαια, και κάποιες εσωκομματικές γκρίνιες, στο κόμμα και στην ΠΑΣΚΕ. Γιατί; Επειδή υπογράφτηκε μια ιστορική σημασίας συμφωνία και αντί να τη χρεωθεί η κυβέρνηση τη χρεωθήκε το ΠΑΣΟΚ. Αντί να πληρώσει πολιτικό κόστος η κυβέρνηση το πλήρωσε το ΠΑΣΟΚ. Γ' αυτό και ο Γιωργάκης με τον Πολυζωγόπουλο αποφάσισαν να αντιδράσουν κατόπιν εορτής, για να μετριάσουν κάπως το δικό τους πολιτικό κόστος. Η πολιτική, όμως, είναι μια κατ' εξοχήν πρακτική υπόθεση. Από πρακτική άποψη, λοιπόν, οι αντιδράσεις τους δεν έχουν καμιά σημασία. Είναι σκέτος πολιτικαντι-

σμός.

Την πρακτική σημασία της συμφωνίας μπορούμε να τη δούμε στις δηλώσεις των στελεχών της κυβέρνησης, που την παρουσιάζουν σαν πιλότο για τις ΔΕΚΟ και το Δημόσιο, στις εκφράσεις ικανοποίησης των στελεχών του ΣΕΒ, σε ενέργειες σαν κι αυτή της διοίκησης των ΕΛΠΕ, που δοκίμασε να περάσει την καταστρατήγηση κι αυτής ακόμα της Εθνικής Γενικής Σύμβασης Εργασίας. Μπορούμε να τη δούμε στον τσαμπουκά του Καραμανλή, που ενώ μέχρι τώρα μιλούσε για συνανιέσεις και κοινωνικούς διαλόγους, τώρα δηλώνει ότι η κυβέρνηση θα προχωρήσει γρήγορα στις διαφθωτικές μεταρρυθμίσεις (έτσι αποκαλούνται στη γλώσσα των τεχνοκρατών τα αντεργατικά μέτρα), ανεξάρτητα από το αν θα υπάρξει ή όχι συμφωνία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Ολα δείχνουν ότι η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να περάσει κάποια νομοσχέδια μέσα στο καλοκαί-

ρι. Θεωρεί πως τη διευκολύνουν το γενικότερο κοινωνικό περιβάλλον, οι πλάτες που της κάνει το ΠΑΣΟΚ και η καλοκαιρινή συγκυρία. Και γιατί να μην το κάνει; Εκτιμά ότι δεν θα έχει αντιδράσεις ή αυτές θα είναι υποτονικές και πρόσκαιρες. Με τον Γιωργάκη και τον Πολυζωγόπουλο απέναντι της έχει εύκολο έργο. Και με την ψευτοαριστερά, βέβαια, να ενδιαφέρεται μόνο για το πώς θα μαζέψει κάποιες ψήφους (έρχονται και δημοτικές εκλογές, βλέπετε) και να παιάζει μέσα στο κίνημα το ρόλο του χωροφύλακα και του πυροσβέστη.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν πρόκειται να κάνει τίποτα το διαφορετικό απ' αυτό που έκανε μέχρι τώρα. Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να της έχουν καμιά εμπιστοσύνη. Ας πάρουν την υπόθεση στα δικά τους χέρια. Ας βγουν στους δρόμους και ας χρησιμοποιήσουν όλα τα μέσα για να προστατεύσουν τα δικαιώματά τους. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος έξω απ' αυτόν.

Ο ΕΦΕΤ και οι ευθύνες των γεωτεχνικών

Τα συνεχίζομενα διαστροφικά σκάνδαλα στην ΕΕ έχουν σαν αποτέλεσμα να διογκώνεται η λαϊκή δυσαρέσκεια και να κερδίζει έδαφος η άποψη ότι τη πρώτη μέλημα της ΕΕ είναι η αποκόμιση ανώτατων καπιταλιστικών κερδών και όχι η υπεράσπιση της δημόσιας υγείας, που θεωρείται αντιπαραγωγική. Οι μεγάλοι της ΕΕ, προκειμένου να καλύψουν τη λαϊκή δυσαρέσκεια, προχωρήσαν σε διάφορες νομοθετικές ρυθμίσεις, διοικητικού χαρακτήρα. Μία απ' αυτές είναι και ο κανονισμός 882/2004, που θα αρχίσει να ισχύει από την 1η Γενάρη του 2006.

Σύμφωνα με τον κανονισμό αυτό, πρέπει να είναι ενιαίος ο φορέας έλεγχου τροφίμων, που θα ελέγχει τα πάντα σ' όλα τα στάδια της παραγωγής, μεταποίησης και διανομής. Οι μεγάλοι της ΕΕ, προκειμένου να αποτελέσει το πλούτο σύντομο σχόλιο μας αποτελέσει το γενονός, ότι από την περασμένη Τετάρτη άρχισαν οι συζητήσεις για τον ΕΦΕΤ στα πλαίσια μιας μικτής επιτροπής, στην οποία παίρνουν μέρος οι γενικοί γραμματείς των υπουργείων Γεωργίας και Ανάπτυξης, οι πρόεδροι του ΕΦΕΤ και της ΠΟΓΕΔΥ και υπηρεσιακοί παράγοντες. Οι συζητήσεις αυτές θα συνεχιστούν και σε άλλες συνεδριάσεις της επιτροπής η κακόφημη απόφαση πέντε υπουργών, που διασωλήνιζε την υπάρχουσα μπαχαλοποιημένη κατάσταση στα ζητήματα των ελέγχων των ζωωτροφών και στα τρόφιμα, οι διατάξεις της οποίας είναι αντιθέτες με τις διατάξεις της ΕΦΕΤ.

Συνοπτικά θα αναφέρουμε τους τομείς δραστηριότητας του υπουργείου Γεωργίας και του ΕΦΕΤ. Στο υπουργείο Γεωργίας έχει ανατεθεί ο ελεγχός της αγροτικής παραγωγής, των εισαγωγών ζωωτροφών απ' όλες τις εργατικές παραγωγές που προϊόντων από τις διατάξεις του κανονισμού 882/2004. Συνοπτικά θα αναφέρουμε τους τομείς δραστηριότητας του υπουργείου Γεωργίας και του ΕΦΕΤ. Στο υπουργείο Γεωργίας έχει ανατεθεί ο ελεγχός της αγροτικής παραγωγής, των εισαγωγών ζωωτροφών απ' όλες τις εργατικές παραγωγές που προϊόντων από τις διατάξεις του κανονισμού 882/2004.

Συνοπτικά θα αναφέρουμε τους τομείς δραστηριότητας του υπουργείου Γεωργίας και του ΕΦΕΤ. Στο υπουργείο Γεωργίας έχει ανατεθεί ο ελεγχός της αγροτικής παραγωγής, των εισαγωγών ζωωτροφών απ' όλες τις εργατικές παραγωγές που προϊόντων από τις διατάξεις του κανονισμού 882/2004.

Συνοπτικά θα αναφέρουμε τους τομείς δραστηριότητας του υπουργείου Γεωργίας και του ΕΦΕΤ. Στο υπουργείο Γεωργίας έχει ανατεθεί ο ελεγχός της αγροτικής παραγωγής, των εισαγωγών ζωωτροφών απ'

■ Πογκρόμ κατά των φτωχών (1)

22.000 συλλίφεις αστέγων σε μία χώρα με πληθυσμό 12.8 εκατομμυρίων, δηλαδή περίπου ίδιο με της Ελλάδας, δεν είναι δα και μικρό πρόγμα. Και μάλιστα μέσα σε ένα τόσο σύντομο χρονικό διάστημα όπως είναι οι δύο εβδομάδες. Ο λόγος για τη Ζιμπάμπουε που η κυβέρνηση Μουγκάμπε το παίζει προσδευτική σπεκουλάροντας με την περιβόλητη «πλήρη εθνικοποίηση της γης» και προκαλώντας την ιερή αγανάκτηση της Δύσης.

Την ειδηση την φαρέψαμε από το BBC (30/5) και ήμασταν ιδιαίτερα επιφυλακτικοί να τη μεταδώσουμε ακριβώς για το λόγο ότι τα δυτικά ΜΜΕ χτυπούν τον Μουγκάμπε για τις μεταρρυθμίσεις του κατά των λευκών κτηματιών. Ομως, διαπιστώσαμε ότι το BBC απλά

αναμετάδιδε το νέο από την κυβερνητική εφημερίδα «Χέραλντ», το οποίο διασταυρώσαμε μέσω του Internet. Η «Χέραλντ» σε άρθρο της την περισσότερη Τετάρτη (1/6) παραδέχεται ότι συνελήφθησαν 22.735 άτομα στις επιδρομές της αστυνομίας «για να απαλλαγεί η πρωτεύουσα από παράνομους οικισμούς, δραστηριότητες και εγκληματικές ενέργειες! Οι «εγκληματίες», που αποτελούνται από άστεγους που εγκατέλειψαν τα χωριά τους αναζητώντας μια καλύτερη τύχη στην πρωτεύουσα, στάλθηκαν πεσκέσι πίσω στην επαρχία, όπως μας πληροφορεί ο εκπρόσωπος της Αστυνομίας: «Πηγαίνουμε τους ανθρώπους στην φάρμα της Καλεντόνια όπου τους διαχωρίζουμε και τους στελνούμε στα σπίτια τους στην επαρχία» («Χέραλντ» 1/6/03).

Σύμφωνα με το BBC, δεν έλειψαν και οι συγκρούσεις με την αστυνομία στις παράγκες της δεύτερης μεγολύτερης πόλης της χώρας. 25 χρόνια μετά από τη νίκη του εθνικοπατελευθερωτικού κινήματος υπό τον Ρόμπερτ Μουγκάμπε, ενόντια στην βρετανική αποικιοκρατία (που το 1923 προσάρτησε τη Ζιμπάμπουε – τότε Νότια Ροδεσία – από τη Νότια Αφρική), η επανάσταση δεν απέδωσε τους καρπούς που πιθούσαν οι εξαθλιωμένοι εργάτες και αγρότες που εξεγέρθηκαν τότε. Μόλις το 2000 ο Μουγκάμπε έκανε τα πρώτα βήματα για την αναδιανομή της γης. Η αναδιανομή ήταν τόσο αργή που το 2002 το 70% των πιο εύφορων εκτάσεων παρέμεναν στα χέρια των 4.500 λευκών φάρμερ, με τα 6 εκατομμύρια των αφρικανών χωρικών να παλεύουν να τα βγάλουν πέρα με τις μικρές καλλιέργειες. Θέλετε άλλη απόδειξη για το πόσο εμπιστοσύνη μπορούν να έχουν οι λαοί στις «εθνικές» τους ηγεσίες; Η περίπτωση της Ζιμπάμπουε είναι χαρακτηριστική για το που μπορεί να οδηγήθει ένας λαός όταν επιτυγχάνει εθνική απελευθέρωση χωρίς κοινωνική ανατροπή.

■ Πογκρόμ κατά των φτωχών (2)

Αν στη Ζιμπάμπουε συγκρούονται με την αστυνομία οι άστεγοι, στη Νότια Αφρική συγκρούονται όσοι έχουν σπίτια. Σποραδικές συγκρούσεις έχουν σημειωθεί τις τελευταίες τρεις βδομάδες στη Νότια Αφρική από κατοίκους περιοχών που στέρευνται πρόσβαση σε νερό, ηλεκτρισμό και στοιχειώδεις παροχές για ανθρώπινη διαβίωση. Επίκεντρο τέσσερις φτωχογειτονίες του Κέιπ Τάουν αλλά και στο Πόρτ Ελίζαμπτε.

Οι συγκρούσεις που σημειώθηκαν την προηγούμενη βδομάδα, όταν εξαγριώμενοι κάτοικοι απέκλεισαν κεντρική λεωφόρο του Κέιπ Τάουν με καφμένα λάστιχα, συνεχίστηκαν κι αυτή τη βδομάδα με οδοφράγματα και πετροπόλεμο και την αστυνομία να απαντά με πλαστικές σφαίρες, δακρυγόνα και χειροβομβίδες κρότου.

11 χρόνια μετά την κατάρρευση του Απαρτχάιντ, η αστική κυβέρνηση της Νότιας Αφρικής δεν έβγαλε το μαύρο προλεταριάτο από τη φτωχία και την εξαθλίωση. Ο φυλετικός ρατσισμός έδωσε τη θέση του στον ταξικό ρατσισμό, αφήνοντας ανέπαφο τον κρατικό μηχανισμό και το κοινωνικό βάθρο που στηρίζονταν, τον καπιταλισμό. Ενα αιώνα πριν, οι θεωρητικοί του μαρξισμού, Μαρξ και Ενγκελς, κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι η εργατική τάξη δε μπορεί απλώς να κατατάξει την έτοιμη κρατική μηχανή και να τη βάλει σε κίνηση για τους δικούς της σκοπούς, αλλά θα πρέπει να την τσακίσει. Αυτός είναι ο προκαταρκτικός όρος κάθε πραγματικής λαϊκής επανάστασης έλεγε τότε ο Μαρξ. Σήμερα αυτό συνεχίζει να επιβεβαιώνεται με το πιο τραγικό τρόπο, με τον πλήρη εκφυλισμό των πάλαι ποτέ εθνικοπατελευθερωτικών κινημάτων.

■ Βολιβία

Συνεχίζονται οι συγκρούσεις

Για τρίτη συνεχόμενη βδομάδα η πρωτεύουσα της Βολιβίας, Λα Πας, συγκλονίστηκε από τις μεγάλες διαδηλώσεις των φτωχών που απαιτούν εθνικοποίηση της βιομηχανίας φυσικού αερίου και συνταγματική συνέλευση. Σε ορισμένες περιπτώσεις οι διαδηλώσεις πήραν βίαιο χαρακτήρα με διαδηλωτές να πετάνε μικροποσότητες δυναμίτη στους αστυνομικούς και να σπάνε τζαμαρίες καταστημάτων όσο προχωρούσαν προς το Κογκρέσο το οποίο και απέκλεισαν. Το Κο-

γκρέσο δεν κατόρθωσε να πραγματοποιήσει τη συνεδρίασή του καθώς η Λα Πας έγινε πεδίο μάχης. Οι διαδηλωτές έστησαν οδοφράγματα και η αστυνομία απάντησε με διακρυόνα και αντλίες νερού.

ΥΓ: Ο «Ριζοσπάστης» βέβαια στα σχετικά ρεπορτάρια του δεν είδε την αντίβια των διαδηλωτών. Μόνο τα οδοφρά-

ματα και τις φωτιές που άναψαν για να προστατευθούν απ' τα δακρυγόνα. Κακός σύμβουλος για τους εδώ σπασμένους του να μάθουν ότι ακόμα κι εκεί υπάρχουν... προβοκάτορες! Βέβαια, εκεί πετάνε δυναμίτες και όχι μολότοφ, αλλά σε τέτοιες λεπτομέρειες θο κολλήσουν τα σαΐνια του Περισσούς;

Σφοδρή επίθεση στη Διεθνή Αμνηστία

Στόχος συντονισμένης σφράγιδης επίθεσης από το Λευκό οίκο έχει γίνει τις τελευταίες μέρες η Διεθνή Αμνηστία. Αιτία η έκθεση της οργάνωσης, που δόθηκε στη δημοσιότητα την περισσότερη βδομάδα, στην οποία, μεταξύ άλλων, καταγγέλλονται οι συνθήκες κράτησης και οι παραβιάσεις των στοιχειωδέστερων ανθρώπινων δικαιωμάτων των κρατουμένων στο δίκτυο φυλακών που έχουν στήσει οι Αμερικανοί σε διάφορες χώρες, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στα Γκουαντανάμου και άλλού, στα πλαίσια του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας».

Αυτά είναι βέβαια πασίγνωστα εδώ και πολύ καιρό και η Διεθνής Αμνηστία δεν έκανε τίποτα περισσότερο από το να συμπεριλάβει τις πασίγνωστες αυτές καταγγελίες στην έκθεσή της.

Το πιο σημαντικό και εντυπωσιακό σ' αυτή την υπόθεση δεν είναι οι αποκαλύψεις της Διεθνής Αμνηστίας, αλλά ο τρόπος που αντέδρασε ο Λευκός Οίκος, σφόδρα ενοχλημένος και οργισμένος από το «θράσος» της Διεθνής Αμνηστίας να πάσσει στο στόμα της «σημαιοφόρο» της «ελευθερίας και δημοκρατίας» στον κόσμο.

Ξεκίνησε λοιπόν από αξιωματούχους του Λευκού Οίκου μια συντονισμένη επίθεση με

αποξιωτικές και προσβλητικές δηλώσεις εναντίον της Διεθνούς Αμνηστίας. Ο αντιπρόεδρος Ντικ Τούνι, σε συνέντευξη του στο CNN, δήλωσε ότι προσβλήθηκε από την έκθεση, ότι δεν παίρνει στα σοβαρά τη Διεθνή Αμνηστία και χαρακτήρισε κατασκευασμένες τις καταγγελίες για τις συνθήκες κράτησης στις φυλακές. Η υπουργός Εξωτερικών Κοντολίζα Ράις χαρακτήρισε «ανόητη» την έκθεση. Τον ίδιο χαρακτηρισμό χρησιμοποίησε και ο Αμερικανός πρόεδρος σε συνέντευξη του στις 31 του Μάη, στην οποία επίσης υποστήριξε ότι «φαίνεται σαν να βασίζουν (η Αμνηστία) κάποιες αποφάσεις τους σε λόγια και ισχυρισμούς ανθρώπων

που υπήρξαν κρατούμενοι, ανθρώπων που μισούν την Αμερική, ανθρώπων που έχουν εκπαιδευτεί να παίζουν διαλυτικό ρόλο, πράγμα που σημαίνει ότι δε λένε την αλήθεια». Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκαν και κάποιες από τις μεγαλύτερες εφημερίδες, με πιο προκλητική τη «Wall Street Journal», η οποία χαρακτήρισε την έκθεση ως «ένα αικόμη δεήμα της ημικής κατάπτωσης της Διεθνούς Αμνηστίας» και τη Διεθνή Αμνηστία ως «μια ιδιαίτερα πολιτικοποιημένη ομάδα πίεσης», οι τελευταίες καταγγελίες της οποίας «ισοδυναμούν με προπαγάνδα της Αλ Καΐντα».

Ο ρόλος της Διεθνούς Αμνη-

στίας είναι γνωστός, όπως και η συμβολή της στην αντικομμουνιστική προπαγάνδα, και δεν είναι στης προθέσεις μας να την υπερασπιστούμε. Ομως δεν μπορούμε να μην καταγγείλουμε ότι η επίθεση που δέχεται από το Λευκό Οίκο σήμερα έχει στόχο να επιβάλλει τη σιωπή του τρόμου, να κλείσει το στόμα ακόμη και στις πιο συντηρητικές αστοφιλεύθερες φωνές, να τις αναγκάσει να κλείσουν αυτιά, μάτια και στόμα ακόμη και στα πιο κραυγαλέα και φρικτά εγκλήματα, να τις υποχρεώσει να αποδεχτούν και να συμβαδίζουν με το «νυν υπέρ πάντων ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας».

Ρεκόρ θανάτων και στο ιρακινό στρατόπεδο</h1

Επιθέσεις «βροντή» στην «επιχείρηση αστραπή»

Αμεση απάντηση με συντονι-
ζόμενες πολύνεκρες επιθέσεις
έδωσε η ιρακινή αντίσταση στην
περιβόητη επιχείρηση «αστρα-
πή» που έκεινης στη Βαγδάτη
την περασμένη Κυριακή, 29 του
Μαΐου, και βρίσκεται σε εξέλιξη.
Πρόκειται για τη μεγαλύτερη
στρατιωτική επιχείρηση των ιρα-
κινών δυνάμεων, με τη συμμετο-
χή 40.000 ιρακινών στρατιωτών
και αστυνομικών και την υπο-
στήριξη 10.000 αμερικανών στρα-
τιωτών και της αμερικανικής αε-
ροπορίας. Στόχος της η δημιουρ-
γία ενός στενού κλοιού γύρω από
τη Βαγδάτη, με τη δημιουργία 675
σημείων ελέγχου και τον απο-
κλεισμό 23 κεντρικών δρόμων
που οδηγούν στη Βαγδάτη, ώστε
να εμποδίζεται η είσοδος και η
έξοδος μαχητών από την πόλη.
Οι πρώτοι ιρακινοί στρατιώτες
αναπτύχθηκαν στην συνοικία
Ντόρα, όπου έστησαν οδοφράγ-
ματα και άρχισαν έρευνες από
σπίτι σε σπίτι, συλλαμβάνοντας
«ύποπτους».

Η επιχείρηση «αστραπή» πα-
ρουσιάστηκε ως πρωτοβουλία
της ιρακινής κυβέρνησης, η οποία
απλά επικροτείται και υποστη-
ρίζεται στρατιωτικά από τους
Αμερικανούς, για διάφορους λό-
γους.

Κατ' αρχήν, για να φανεί ότι η

νέα ιρακινή κυβέρνηση, η οποία
κατηγορείται για αδράνεια, αδυ-
ναμία και ανικανότητα να κυβερ-
νήσει, βγαίνει επιτελους δυναμι-
κά στο προσκήνιο και αναλαμ-
βάνει τα ηνία της χώρας. Για να
περιοριστούν οι αντιδράσεις που
θα προκαλούνται στον πληθυσμό
της Βαγδάτης, στην πλειοψηφία
Σουνίτες, η μαζική αμερικανική
συμμετοχή. Τέλος, για να μη φρο-
νθωθούν οι Αμερικάνοι το νέο φιά-
σκο.

Γιατί κατά πάσα πιθανότητα

σε φιάσκο θα καταλήξει και η επι-
χείρηση «αστραπή». Πώς είναι δυ-
νατόν ο ιρακινός στρατός να δη-
μιουργήσει «ένα αδιαπέραστο
κλοιό», όπως είπε κομπάντοντας
ο ιρακινός υπουργός Άμυνας, γύ-
ρω από μια πόλη πέντε εκατομ-
μηρών, και να παραλύσει τη δρά-
ση των ανταρτών, που δρουν με
τη βοήθεια και την προστασία με-
γάλης μερίδας του πληθυσμού;
Εδώ ο αμερικανικός στρατός δεν
κατάφερε να «σφραγίσει» τη Φα-
λούτζα με 300.000 πληθυσμό,
όπου οι αντάρτες έμπαιναν και
έβγαιναν όποτε ήθελαν, και ανα-
γκάστηκαν να την ισοπεδώσουν
για να την καταλάβουν, θα τα κα-
ταφέρει ο ιρακινός στρατός στη
Βαγδάτη; Και με δεδομένο μάλι-
στο το χαμηλό επίπεδο εκπαί-
δευσης και συνοχής του, καθώς
και το σημαντικό αριθμό αντρών

φιλικά προσκείμενων στην αντί-
σταση που βρίσκονται στις γραμ-
μές του και τροφοδοτούν με πλη-
ροφορίες τους αντάρτες; Άλλα
αιόμη κι αν υποθέσουμε ότι θα
πετύχει ο αποκλεισμός της Βα-
γδάτης, για πόσο καρό μπορεί
να κρατηθεί, όταν, σύμφωνα με
τα επίσημα στοιχεία, η συνολική
δύναμη του ιρακινού στρατού εί-
ναι 75.800 άντρες; Τί θα γίνει στην
υπόλοιπη χώρα, όπου είναι βέ-
βαιο ότι οι αντάρτες θα κλιμακώ-
σουν τις επιθέσεις;

Σκεπτικισμός και σοβαρές αφ-
ιβολίες για την επιχείρηση
«αστραπή» εκφράζονται και από
αναλυτές που παρακολουθούν
από κοντά τα τεκταινόμενα στο
Ιράκ. Ένας απ' αυτούς, ο Γιαχία
Σαΐντ, ερευνητής για το Ιράκ του
London School of Economics, που
επέστρεψε πρόσφατα από τα-
ξίδι στο Ιράκ, χαρακτηρίζει την
επιχείρηση «αστραπή» κίνηση δη-
μόσιων σχέσεων. «Η σημερινή κυ-
βέρνηση –κατά το Σαΐντ– έχει
ανάγκη να κάνει κάτιο ροτάρι και
τολμηρό για να δεξεί ότι ασχο-
λεύται με το πρόβλημα της ασφά-
λειας. Αυτό είναι το βασικό κίνη-
τρο πίσω από την επιχείρηση στη
Βαγδάτη. Είναι περισσότερο ζή-
τημα δημοσιότητας παρά ένα
αποτελεσματικό μέτρο ασφάλει-
ος». Θεωρεί ότι ο σχεδιασμός και
η εκτέλεση των επιθέσεων γίνε-

ται από ανθρώπους που προέρ-
χονται μέσα από την ίδια τη Βα-
γδάτη. Σημειώνει ότι η στρατιω-
τική καταστολή των ανταρτών
συχνά προκαλεί περισσότερη
εχθρότητα απέναντι στις αρχές
και αναφωτιέται μήπως η συγκέ-
ντρωση τόσο μεγάλου αριθμού
στρατευμάτων στη Βαγδάτη
αφήσει ελεύθερο το πεδίο στους
αντάρτες σε άλλες περιοχές της
χώρας και αικόνη μήπως ο μεγά-
λος αριθμός σημείων γύρω από
την Βαγδάτη αποτελεστεί να
χτυπήσει αυτούς που έτρεχαν

στην επιχείρηση «αστραπή», οι
οποίοι έχασαν τη ζωή τους από
επιθέση με παγιδευμένο αυτοκί-
νητο σε μπλόκο που είχαν στήσει
σε δρόμο νότια της Βαγδάτης, και
2 αστυνομικοί, που σκοτώθηκαν
όταν έπεσε πάνω στην περίπο-
λο τους παγιδευμένο αυτοκίνητο
νοτιοδυτικά της Βαγδάτης.

Την επόμενη μέρα έγινε διπλή
επιθέση αυτοκτονίας στη σιτηρή
πόλη Χίλα με 30 τουλάχιστον νε-
κρούς και 128 τραυματίες. Ο πρώτος
βομβιστής ανατινάχτη-
κε ανάμεσα σε ένα πλήθος 500
περίπου αστυνομικών που είχαν
συγκεντρωθεί έξω από το δημαρ-
χείο και διαμορφώνονταν ενά-
ντια στην απόφραση να διαλυθεί
η μονάδα τους. Ο δεύτερος ανα-
τινάχτηκε ένα λεπτό αργότερα,
100 μέτρα πιο μακριά, για να
χτυπήσει αυτούς που έτρεχαν
για σωθούν.

Στις 31 του Μαΐου, τραυματί-
στηκαν 8 Αμερικάνοι στρατιώτες
από επιθέση με όλμο σε στρα-
τιωτικό συγκρότημα κοντά στο
αεροδρόμιο της Βαγδάτης.

Την περασμένη Κυριακή, 29
του Μαΐου, που έκεινης η επιχεί-
ρηση «αστραπή», τουλάχιστον 16
άτομα έχασαν τη ζωή τους από
επιθέσεις μέσα και γύρω από τη
Βαγδάτη. Ανάμεσά τους είναι 9
στρατιώτες που συμμετείχαν

ελέγχου που βρίσκονταν, σύμ-
φωνα με την ανακοίνωση της
αστυνομίας. Είναι η πρώτη «επί-
θεση» αυτού του ειδούς.

Την 1η Ιουνίου, έγινε επιθέση
με παγιδευμένο αυτοκίνητο σε
βαριά φρουρούμενο φυλάκιο
ελέγχου στο δρόμο του «θανά-
του», όπως αποκαλούν οι Αμερι-
κάνοι το δρόμο που οδηγεί στο
αεροδρόμιο της Βαγδάτης, με 15
τραυματίες. Το φυλάκιο αυτό
επανδρώνεται από παραρτή-
ριζούνται από αμερικάνους στρα-
τιώτες.

Τέλος, στις 31 του Μαΐου, από
την πτώση ενός ιρακινού αερο-
σκάφους, του εξαθέσιου Compr
Air, που χρησιμοποιείται για ανα-
γνωριστικές αποστολές, έχασαν
τη ζωή τους 4 αμερικάνοι στρα-
τιωτικοί και 1 Ιρακινός. Την ίδια
μέρα έπεσε και ένα ιταλικό στρα-
τιωτικό ελικόπτερο νοτιοαντο-
λικά της πόλης Ναισιρίγια, με απο-
τέλεσμα να σκοτώθουν και οι 4
Ιταλοί στρατιωτικοί που επέβαι-
ναν. Και στις δύο περιπτώσεις τα
αίτια της πτώσης παραμένουν
αδιευκρίνιστα μέχρι στημής, πα-
ρόλο που οι αρμόδιοι έσπευσαν
να δηλώσουν ως πιθανότερη αιτία
της άσχημης καιρικής συνθή-
κες.

παγάνδα μας, η πραγματικότη-
τα που έχουμε ανακαλύψει είναι
ότι αντιμετωπίζουμε ένα πολύ
ανθεκτικό, ευέλικτο και ευφυή
αντίπαλο», υποστηρίζει ο στρα-
τιωτικός αναλυτής Ντανέλ Γκουρ
του Ινστιτούτου Λέιγκκεντον. Και
επισημαίνει ότι οι αντάρτες αλ-
λάζουν, εκσυγχρονίζουν και ανα-
προσαρμόζουν συνεχώς την τα-
κτική τους, απορρίπτοντας ό, τι
δεν τους κάνει δουλειά πια. Θε-
ωρεί ότι οι Αμερικάνοι έκαναν το
λάθος να καθυστερήσουν να
αποκύψουν τον εφοδιασμό των
ανταρτών με σφράγιση, βόμβες,
χρήματα και νεοσύλλεκτους από
τα συριακά σύνορα και εκτιμά ότι
μεγάλος αριθμός αμερικανικών
στρατευμάτων θα χρειαστεί να
παραμείνει στο Ιράκ τουλάχιστον
για τα επόμενα πέντε χρόνια.

Ο αντισυνταγματάρχης Στίβ
Μπόλιαν συνέστησε υπομονή και
κατέληξε: «Αυτός που κάνουμε
είναι ο πιο στλιρός τύπος πολέ-
μου. Αν είμαστε πολύ ανυπόμο-
νοι και αποφασίσουμε να συ-
νθηκολογήσουμε, τότε θα χάσουμε
ότι έχουμε κερδίσει μέχρι τώρα».

■ Εκλογές στο Λιβανό

Με πολύ μικρή συμμετοχή (μόλις 28%) πραγματοποιήθηκε ο πρώ-
τος γύρος των βουλευτικών εκλογών στο Λιβανό, που περιελάμβανε
την περιοχή της πρωτεύουσας. Οπως ήταν μερική της πόλης της
Βαγδάτης, η Βαγδάτη έπειρε πάρα
πολύ στην πρωτεύουσα της Λιβανού, η
Άγκυρα, για να διατηρήσει την πολιτική της
πρωτεύουσας στην περιοχή της
Βαγδάτης. Η Βαγδάτη έπειρε πάρα
πολύ στην πρωτεύουσα της Λιβανού, η
Άγκυρα, για να διατηρήσει την πολιτική της
πρωτεύουσας στην περιοχή της
Βαγδάτης. Η Βαγδάτη έπειρε πάρα
πολύ στην πρωτεύουσα της Λιβανού, η
Άγκυρα, για να διατηρήσει την πολιτική της
πρωτεύουσας στην περιοχή της
Βαγδάτης. Η Βαγδάτη έπειρε πάρα
πολύ στην πρωτεύουσα της Λιβανού, η
Άγκυρα, για να διατηρήσει την πολιτική της
πρωτεύουσας στην περιοχή της
Βαγδάτης. Η Βαγδάτη έπειρε πάρα
πολύ στην πρωτεύουσα της Λιβανού, η
Άγκυρα, για να διατηρήσει την πολιτική της
πρωτεύουσας στην περιοχή της
Β

Σπάνε αυγά...

«Το καλοκαίρι θα σπάσουμε αυγά», είπε με το χαρακτηριστικό ψευτομάγκικο ιδίωμά του ο Μεϊμαράκης σε κάποια κομματική σύναξη της ΝΔ και η ατάκα πέρασε στον Τύπο, έγινε σχόλιο, έγινε τίτλος. Προς το παρόν, λοιπόν, μπορούμε να μην ανησυχούμε. Το καλοκαίρι βλέπουμε (έστω και από τις παραλίες). Άλλωστε, μπορεί να κωλώσει η κυβέρνηση και να μην προχωρήσει. Δε βαριέσαι, αδερφέ, βλέποντας και κάνοντας.

Μόνο που τα αυγά σπάνε καθημερινά. Πόσο αξιολογίσαμε άραγε τη συμφωνία που υπογράφτηκε στον ΟΤΕ; Συνειδητοποιήσαμε τί ακριβώς σημαίνει και τί σηματοδοτεί; Δεν είναι μόνο που κάποιοι ξεπουλούν για «τριάκοντα αργύρια» τα δικαιώματα των μελλοντικών γενεών εργαζόμενων, των παιδιών τους και των εγγονών τους. Είναι που πέφτει ένα κάστρο, ένα ανάχωμα. Το πεδίο είναι πλέον ανοιχτό και το θωρακισμένο ιππικό της κεφαλαιοκρατίας θα εφορμήσει βρίσκοντας δυνάμεις ανοχύρωτες. Και δεν θα εφορμήσει αμέσως στις άλλες ΔΕΚΟ. Θα περιμένει να καταλαγιάσει εκεί ο αρχικός θυμός από το ανοσιούργυμα του ΟΤΕ, για να επανέλθει. Στο μεταξύ, θα επελάσει στο εντελώς ανοχύρωτο πεδίο του ιδιωτικού τομέα με ρυθμίσεις για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας και τις υπερωρίες. Για να μπορούν οι επιχειρήσεις να βγάζουν περισσότερη υπεραξία από λιγότερους εργαζόμενους.

Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Χαμπλότερες αμοιβές, περισσότερη και πιο εντατική δουλειά, περισσότερα «ατυχήματα» και επαγγελματικές ασθένειες, έκρηξη της ανεργίας.

Ο Καραμανλής δεν έχει μεγάλα περιθώρια. Πρέπει να ενεργήσει άμεσα, για να έχει μετά λίγο χρόνο να χαλαρώσει και να πάει για εκλογές. Άλλα και να μην το σκεφτόταν έτσι, η πίεση των καπιταλιστών είναι μεγάλη. Τα βάρη της κρίσης πρέπει να μεταφερθούν στις πλάτες των εργαζόμενων.

Τί είναι αυτό που θα μπορούσε να κάνει την κυβέρνηση διστακτική; Μάτιας ο φόβος του πολιτικού κόστους; Εδώ και σχεδόν μια δεκαπενταετία οι κυβερνήσεις έχουν αποδείξει ότι δεν λογαριάζουν το πολιτικό κόστος. Άλλωστε, το σύστημα έχει καταφέρει να ευθυγραμμίσει απόλυτα τα δυο μεγάλα κόμματα εξουσίας και η εκάστοτε κυβέρνηση δεν αισθάνεται καμιά αντιπολιτευτική πίεση σ' αυτά τα θέματα. Δείτε πως καθάρισε το ΠΑΣΟΚ για λογαριασμό όλου του συστήματος στον ΟΤΕ. Μάτιας ο φόβος της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας μπορεί να συγκρατήσει την κυβέρνηση; Ξαναδείτε τί έγινε στον ΟΤΕ. Πως η ΓΣΕΕ πρόσφερε στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΜΕ ΟΤΕ και το χρόνο και την άνεση να ολοκληρώσει το ξεπούλημα.

Ενα πράγμα μόνο μπορεί να φωβηθεί ο κυβέρνηση. Τη δύναμη των εργαζόμενων, τα ξεσπάσματά τους. Θυμηθείτε τι ήταν εκείνο που ανάγκασε το ΠΑΣΟΚ να πάρει πίσω το νομοσχέδιο Γιαννίτση για το Ασφαλιστικό. Ήταν τα μιλιούνια που κατέβηκαν στο δρόμο. Ήταν η απειλή γενίκευσης αυτής της ειρηνικής διαμαρτυρίας και ο κίνδυνος να πάρει ανεξέλεγκτη εξέλιξη. Αν τα μιλιούνια δεν ξαναπλημμυρίσουν τους δρόμους, τα αυγά θα εξακολουθήσουν να σπάνε.

*Κοιτάξτε μούτρα. Γιουνκέρ
και Μπαρόζο αμέσως μετά
το «όχι» στο γαλλικό
δημοψήφισμα. Λες και τους
είχαν σκοτώσει τον πατέρα
και τη μάνα μαζί. Ωραία
εικόνα, έτσι;*

■ Προσκυνήματα

Ποιος είναι ο κύριος εχθρός, σύμφωνα με το ΠΑΣΟΚ; Οπως είπε ο Γιωργάκης μιλώντας στη γενική συνέλευση του ΣΕΒ, ο κύριος εχθρός είναι ο... κρατισμός. Για να χτυπηθεί δε ο κρατισμός, δεν αρκεί η πολιτική βούληση μιας κυβέρνησης, αλλά πρέπει να διαμορφωθούν ευρύτερες συναινέσεις. Δηλαδή, να πειστούν οι εργαζόμενοι να σκύψουν το κεφάλι αδιαμαρτύρητα. Το είπε καθαρά ο Γιωργάκης. Οι αλλαγές που πρέπει να γίνουν «ανατρέπουν το βόλεμα, δίγουν συμφέροντα» (προφανώς όχι του ΣΕΒ). Γι' αυτό «είναι απαραίτητο να μιλήσουμε χωρίς περιστροφές και με ειλικρίνεια, χωρίς ταμπού και προκαταλήψεις, ποιες είναι οι αναγκαίες αλλαγές». Εντάξει, Γιωργάκη, μην κουράζεσαι, καταλάβαμε. Κι όσοι δεν κατάλαβαν ας ρίξουν μια ματιά στη συμφωνία των πρασινογάλαζων εργατοπατέρων με τη διοίκηση του ΟΤΕ (δηλαδή με την κυβέρνηση) για την κατάργηση της μονιμότητας.

ΥΓ1: Λίγες μέρες αργότερα, μιλώντας στο ΠΣ του ΠΑΣΟΚ ο Γιωργάκης είπε οργισμένος από την κριτική κάποιων Πασόκων: «Έίμαστε με τις παραγωγικές δυνάμεις, τους παραγωγικούς εργαζόμενους, τους παραγωγικούς επιχειρηματίες. Αν διαβάσετε τις ομιλίες μου, δα δείτε ότι είμαι αντικρατιστής». Ιδού η κατάργηση της πάλης των τάξεων στο εκσυγχρονιστικό ΠΑΣΟΚ του Γιωργάκη.

πούμε να παραμυθίσουμε κανείς χειραγωγήσουμε τον κόσμο. Γ' αυτό και πρέπει να λέμε και καμιά αριστερούτσικη κουβέντούλα. Αν ο κόσμος μας πάρει χαμπάρι και μας γυρίσει την πλάτη, τότε δα είμαστε άχρονοι για τον ΣΕΒ και δα μας πετάξει ως κόμμα στα αζήτητα.

ΥΓ2: Αυτά ακούει και βλέπει ο Καραμανής και πάίρνει δάρρος. Σου λέει, όσες μαλακίες και να κάνουμε εμείς, ο Γιωργάκης δα κάνει περισσότερες.

■ Διαγωνισμός Πακεδισμού

Σε «κύκλους του ΠΑΣΟΚ», που «με συντονισμένα και υπαγορευμένα δημοσιεύματα» τον συκοφαντούν, την έπιεσε ο Ε. Βενιζέλος. Και ποια είναι η συκοφαντία; Οτι είναι εκπρόσωπος του «κρατικιστικού ΠΑΣΟΚ». Ο Βενιζέλος αρνήθηκε την κατηγορία, σημασία όμως έχει η... υπερασπιστική του γραμμή. Έκείνοι που τον κατηγορούν –είπε- δεν έχουν αντιληφθεί ότι το μέγα πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ είναι η απώλεια της επαφής του με την κοινωνία. Και κατέληξε με νόημα: «Το ΠΑΣΟΚ μπορεί να συνομιλεί αξιόπιστα με τον επιχει-

ρηματικό κόσμο και μπορεί να διασφαλίζει κοινωνική και εργασιακή ειρήνη, όταν είναι πρωτίστως αξιόπιστο απέναντι στην κοινωνική και λαϊκή του θάση». Πρόκειται, όντως, για ένα ωραίο μάδημα πολιτικάντικου (σοσιαλδημοκρατικού) τακτικισμού προς εκείνους τους εσωκομματικούς του αντιπάλους που νομίζουν πως αρκεί να εμφανίζονται ως παραδουλεύτρες του ΣΕΒ για να ξανακερδίσουν τις εκλογές. Για να μας πάρει στα σοβαρά ο ΣΕΒ –λέει ο Βενιζέλος– πρέπει να μπο-

νικού, που αποκάλυψε την αγωνία της κυβέρνησης Σιράκ για το ίδιο το δικό της μέλλον, αλλά και τον εκνευρισμό της γαλλικής μπουρζουαζίας από το αποτέλεσμα. Δεν είναι και μικρό πράγμα να συνασπίζονται συντηρητικοί και σοσιαλδημοκράτες, να μαζεύεται στο Παρίσι η αφρόκρεμα της ευρωπαϊκής αστικής πολιτικής απ' όλες τις χώρες και τελικά το «όχι στο ευρωαύγαμα» να κερδίζει πανηγυρικά.

■ Κάτι ήξεραν

Σύμφωνα με σφυγμομέτρηση που μεταδόθηκε σε εκπομπή του MEGA, το «όχι» δα κατήγαγε συντριπτική νίκη έτσι και γινόταν δημοψήφισμα για το ευρωσύνταγμα στην Ελλάδα. Με το «όχι» τάχθηκε το 43% των ερωτηδέντων, έναντι 30% των υπέρμαχων του «ναι», με 27% αναποφάσιστους. Μάλιστα, όπως διευκρίνισε ο γνωστός εκλογολόγος Η. Νικολακόπουλος, η βέβαιη ψήφος (σίγουρα «όχι») πλειοψηφούσε στο στρατόπεδο του «όχι», ενώ στο στρατόπεδο του «ναι» πλειοψηφούσε η αβέβαιη ψήφος (μάλλον «ναι»). Αυτό σημαίνει ότι η τάση είναι για ενίσχυση του «όχι» και αποδυνάμωση του «ναι».

Κάπι ήξεραν, λοιπόν, και ο Καραμανλής που δεν δέχτηκε να συζητήσει οποιαδήποτε σκέψη για διεξαγωγή δημοψηφίσματος στη χώρα μας, και ο Γιωργάκης, που κατέθεσε πρόταση για δημοψήφισμα μετά την έγκριση του ευρωσυντάγματος από τη Βουλή, προσπαθώντας απλώς να προκαλέσει ένα πολιτικό κόστος στην κυβέρνηση και όχι να τη στριώνει για να πετύχει την προκήρυξη δημοψηφίσματος. Άλλωστε, το ΠΑΣΟΚ είχε ταχθεί αναφανδόν πέρ του «ναι». Με τη συμπαιγνία τους αυτή οι δυο εγάλες αστικές πολιτικές δυνάμεις κατάφεραν να ποφύγουν το μεγάλο σκόπελο που διαποτελούσε μια νίκη του «όχι» σ' ένα δημοψήφισμα. Βλέπετε, η Ελλάδα δεν είναι Γαλλία για να μπορεί να αποφάσισε σχετικά ανώδυνα τέτοιους κραδασμούς.

■ Εξω πάμε καλά...

Μαζί με τους άλλους ευρωπαίους αστούς πολιτικούς πήγαν και δικοί μας στη Γαλλία για να πείσουν τους Γάλλους να ψηφίσουν υπέρ του ευρωσυντάγματος. Ο Καραμανλής δεν μπόρεσε να πάει αλλά έγραψε άρδρο που δημοσιεύτηκε σε μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδες. Αφού, λοιπόν, τους έκαψε τόσο πολύ τί θα ψηφίσουν οι Γάλλοι, γιατί δεν έκαναν και εδώ ένα δημοψήφισμα, αλλά απέρριψαν τη σχετική πρόταση με συνοπτικές διαδικασίες;

Το ερώτημα, βέβαια, έχει καθαρά ρητορική σημασία, γιατί ο Καραμανλής, λίγες ώρες μετά το χαστούκι του γαλλικού πον, έσπευσε να δηλώσει ότι δεν τρέχει τίποτα και πως οι διαδικασίες στις άλλες χώρες μέλη πρέπει να συνεχιστούν κανονικά. Δηλαδή, ας το εγκρίνουμε όλοι οι υπόλοιποι, ας στήσουμε το γαλλικό λαό στη γωνία και ας τον βομβαρδίζουμε με απαντά δημοψήφισμα, μέχρι να βαρεθεί και να πει το «ναι».

■ Δεν το πιστεύουν

Ακόμα και οι δεξιές εφημερίδες παθαίνουν καμιά φορά την πλάκα τους με τους Πασόκους συνδικαλιστές και τον κυνικό εργατοπατερισμό τους. Ιδού σχόλιο που αλιεύσαμε από την «Απογευματινή» της περασμένης Δευτέρας

«Δεν πίστευε στ' αυτιά της η Φωτεινή Πιπιλή την Παρασκευή το απόγευμα.

Εθγαλε στον αέρα τον οργανωτικό γραμματέα της ΓΕΝΟΠ - ΔΕΗ Ρίζο Ρίζο να σχολιάσει τη συμφωνία του ΟΤΕ και τον άκουσε να λέει: "Στα πλαίσια του ανταγωνισμού, δεν μπορεί να δίνονται 500 δισεκατομμύρια στον ΟΤΕ. Εγώ είμαι υπέρ του υγιούς ανταγωνισμού. Δεν μπορεί να αντέξει ο ΟΤΕ; Αν δεν μπορεί να αντέξει, να κλείσει!"

Πρώτη φορά ακούσαμε συνδικαλιστή να επιχειρηματολογεί υπέρ απολύσεων εργαζομένων.

Εμμέσως και υπέρ των ανταγωνιστών του ΟΤΕ στο χώρο του ιδιωτικού τομέα [υποδέουμε υπέρ της TELLAS, στην πιο επιεική ανάγνωση αυτής της δήλωσης]. Από ότι φαίνεται η κρίση δα μας βοηθήσει να δούμε πώς σκέπτονται οι συντεχνίες στις ΔΕΚΟ. Ωφέλιμο!

■ Ψευταράκος

Τον σπουδαίο οικονομολόγο και πολιτικό προσπάθησε να παραστήσει ο Άλογοσκούφης μιλώντας στη γενική συνέλευση του ΣΕΒ. «Από αυτό εδώ το βήμα -έλεγε με στόμφο- πριν από ένα χρόνο ακριβώς, είπαμε την αλήθεια για τη δημοσιονομική κατάσταση που παραλάβαμε, για το έλλειμμα και το χρέος». Οι βιομήχανοι, που όταν βλέπουν πολιτικούς κάτι τους πιάνει και χάνουν την ευγένειά τους, άρχισαν να χαχανίζουν και να ψιθυρίζει ο ένας στον άλλο. Τί τα δέλεις αυτά, βρε έρμε Αλογοσκούφη; Αφού όλοι δυμούνται ότι πέρυσι έλεγες παπαριές για το έλλειμμα και ύστερα από μερικούς μήνες τις έκανες γαργάρα.

■ Αχόρταγοι

Είπε ο πρόεδρος των βιομηχάνων Οδ. Κυριακόπουλος: «Λαμβανομένων υπόψη και των περιορισμών που προβλέπει η ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις, ο Σύνδεσμος δεωρεί τον νέο Αναπτυξιακό Νόμο που ενεργοποιήθηκε πρόσφατα **ιδιαίτερα θετικό**, παράλληλα όμως δεωρεί ότι η όποια εφαρμοζόμενη πολιτική επιχορηγήσεων δεν είναι από μόνη της σε δέση να προσελκύσει σημαντικές επενδύσεις, ιδιαίτερα από το εξωτερικό». Δεν τους φτάνει, λοιπόν, ούτε το τζάμπα κρατικό χρήμα που ρέει στα ταμεία της, ακόμα και χωρίς να επενδύσουν δεκάρα τσακιστή δική τους. Τί δέλουν; Τα πάντα. Εναν εργασιακό μεσαίωνα που οι εργάτες δεν θα μπορούν να σηκώσουν κεφάλι. Κάτι σαν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των ναζί, που έγραφαν στην πόρτα τους το σύνθημα «η εργασία απελευθερώνει».

■ Δωράκι στη ζούλα

Από τον πρόεδρο των βιομηχάνων μάθαμε και το εξής: «Έχω την ευχαρίστηση να σας ανακοινώσω -είπε στα μέλη του ΣΕΒ- ότι μόλις χτες πληροφορηθήκαμε επίσημα από το υπουργείο Παιδείας ότι είναι έτοιμη η υπουργική απόφαση που προβλέπει την υλοποίηση του προγράμματος («Επιχειρηματικότητας των νέων») σε όλα τα σχολεία της χώρας, σε επίπεδο πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης». Από το νηπιαγωγείο, λοιπόν, και μέχρι να τελειώσουν το λύκειο τα παιδιά μας διδάσκονται ότι ο καπιταλισμός είναι το τελειότερο σύστημα και οι καπιταλιστές οι ευεργέτες μας.

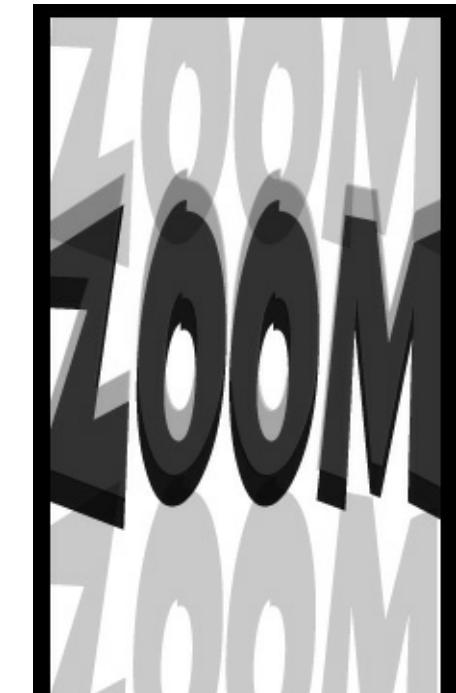
Είναι δυνατόν μια κοινοβουλευτική διαδικασία να δημιουργήσει πολιτική κρίση; Θα ήταν αθεράπευτα δογματικός όποιος απαντούσε όχι. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, μια κοινοβουλευτική διαδικασία μπορεί να δημιουργήσει πολιτική κρίση. Πολιτική κρίση που μπορεί να μετατραπεί και σε επαναστατική κρίση, πάλι υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Η ζωή προσφέρει καταστάσεις πολύ πιο σύνθετες απ' αυτές που μπορεί να σχηματοποιήσει η οποιαδήποτε θεωρία. Άλλωστε, οι θεωρίες που θέλουν να είναι επιστημονικές δεν προσπαθούν να καλουπάσουν τη ζωή, αλλά αυτοδιορθώνονται μέσα από τις εμπειρίες της, γενικεύοντας κάθε φορά τα καινούργια δεδομένα και ενσωματώνοντας αυτή τη γενίκευση.

Οπως καταλάβατε, αναφερόμαστε στο γαλλικό δημοψήφισμα για το ευρωσύνταγμα, που ολοκληρώθηκε με μια ηχηρή νίκη του «όχι», προκαλώντας αλυσιδωτές αντιδράσεις σε όλο το οικοδόμημα της ΕΕ. Πολιτική κρίση ασφαλώς και προκάλεσε το γαλλικό «όχι» (συνεπικου-

πώλησαν τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα, άσκησαν εκβιασμούς, διέστρεψαν την προσηματικότητα, κινδυνολόγησαν, σε μια προσπάθεια να κερδίσει το «ναι», έστω και οριακά. Δεν τα κατάφεραν. Δεν τα κατάφεραν, μολονότι το μπλοκ των πολιτικών δυνάμεων που υποστήριξε το «όχι» ήταν εμφανώς υποδεέστερο από αποψη κοινοβουλευτικών συσχετισμών. Είναι από τις λίγες φορές που μπορεί κάποιος να πει με κατηγορηματικότητα ότι το «όχι» κερδήθηκε όχι χάρη σε κάποιες πολιτικές δυνάμεις που το υποστήριξαν αλλά χάρη στην αυθόρυμη στήριξη του από τις εργαζόμενες τάξεις της γαλλικής κοινωνίας.

Οι στατιστικές κατέγραψαν σχεδόν μονοκύκι υπέρ του «όχι» σε περιοχές υψηλής προλεταριακής συγκέντρωσης. Υπέρ του «ναι» ψήφισαν τα μικροαστικά στρώματα, τα μισθωτά μικροαστικά στρώματα και μεγάλο μέρος της αγροτικάς. Αυτό μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι είχαμε ένα αποτελεσματικό εξπέριδης απευθείας από τη γενικότερη προστασία της ΕΕ σε ανθρώπους που μεριάζουν της ζητούσες συνθήκες.

Είναι αποτελεσματικές κατέργαψαν σχεδόν μονοκύκι υπέρ του «όχι» σε περιοχές υψηλής προλεταριακής συγκέντρωσης. Υπέρ του «ναι» ψήφισαν τα μικροαστικά στρώματα, τα μισθωτά μικροαστικά στρώματα και μεγάλο μέρος της αγροτικάς. Αυτό μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι είχαμε ένα αποτελεσματικό εξπέριδης απευθείας από τη γενικότερη προστασία της ΕΕ σε ανθρώπους που μεριάζουν της ζητούσες συνθήκες.

Μετά το γαλλικό «όχι»

ρούμενο και από το ολλανδικό, το αποτέλεσμα του οποίου δεν ήταν γνωστό όταν γράφονταν αυτές οι γραμμές, θεωρούνταν όμως σύγουρο. Επαναστατική κρίση αποκλείεται να προκαλέσει στις σημειρινές συνθήκες. Ακριβώς επειδή πρόκειται για μια κοινοβουλευτική διαδικασία, χωρίς τις άλλες προϋποθέσεις που απαιτούνται για να υπάρξει εξέλιξη σε επαναστατική κατεύθυνση. Δεν υπάρχει η άρνηση των «κάτω» να κυβερνηθούν και η αδυναμία των «πάνω» να κυβερνήσουν. Αντίθετα, οι «πάνω» έχουν τη δυνατότητα να ελέγχουν την πολιτική κρίση, να την τιθασεύουν, ακόμα και να τη μετατρέψουν σε όπλο τους.

Με τα παραπάνω δεν θέλουμε να μειώσουμε καθόλου τη σημασία της νίκης του «όχι» στο γαλλικό δημοψήφισμα. Θέλουμε απλώς να καλέσουμε σε αυτοσυγκράτηση ως προς τους πανηγυρισμούς και σε ψύχραιμες εκτιμήσεις, χωρίς λαϊκιστικές υπερβολές και χάιδεμα αυτιών. Δεν έχουμε ανάγκη από ενέσεις τόνωσης ηθικού, σε σύγκρουση με την προσαρτικότητα. Γιατί το μόνο αποτέλεσμα τέτοιων αντιμετωπίσεων είναι η απογοήτευση πολύ σύντομα, που ανοίγει το δρόμο στους δημιαργούς της αστικής πλοτικής.

Το γαλλικό «όχι» ήταν σπουδαίο πρώτα και κύρια επειδή νίκησε κόντρα όχι μόνο στο μπλοκ των κυρίαρχων αστικών δυνάμεων της Γαλλίας αλλά συνολικά των αστικών δυνάμεων της ΕΕ. Ο εκβιασμός επί των γάλλων ψηφοφόρων ήταν ιδιαίτερα χοντρός. Ήγέτες και στελέχη από τα δύο κυρίαρχα πολιτικά ρεύματα ολόκληρης της Ευρώπης (συντηρητικοί και συσταλδημοκράτες) επισκέφτηκαν το Παρίσι για να μιλήσουν σε συγκεντρώσεις, έγραψαν άρθρα σε εφημερίδες, μονο-

γασίας, η οποία αποτυπώθηκε σε μια εκλογική διαδικασία. Οι πολιτικές δυνάμεις που υποστήριξαν το «όχι» ήταν επερόκλητες. Από τους εθνικοφασιστές του Λεπέν με την ξενοφοβική συμπεριφορά, μέχρι τη ρεφορμιστική αριστερά που ζητούσε «ένα δημοκρατικό ευρωσύνταγμα» και μέχρι τις μειοψηφικές ομάδες της άκρας αριστεράς, που έδιναν στην παρέμβασή τους γενικότερο αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα. Γι' αυτό και δεν μπορούμε να πούμε ότι το «όχι» ήταν μια πολιτικά συγκρ

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Δηλαδή το να πίνεις καφέ στου Νόντα είναι αποδοχή προϊόντος εγκλήματος; Ω ρε ούποτη μου! Τώρα πρέπει να επιστρέψουμε τους καφέδες κι είμαστε και δυσκολιοί.

* Γενέθλια σήμερα (4/6) για τον θιασώτη του Παππαρίζειου και ευρωβίζιου πολιτισμού Κάρολο Παπούλια που κλείνει τα 76 χρόνια του.

* Ευρω-πέος, ευρω-βύζιον, όλο στα ευρώ και στο κοκό έχουν το νου τους τα συνεταιράκια.

* Μεθαύριο Κυριακή (6/6) ο Κώστας και η Μαρίκα Μητσοτάκη κλείνουν 52 χρόνια γάμου! Εμπειρία ζωής! Η χώρα ούτε τετραετία δεν τον άντεξε ως κολόνα της...

* Τι ζητάει η πάρματωχος, ασκητικώς ζώσα εικλησία της Θεσσαλονίκης; Ένα ταπεινό κομμάτι γης από το κράτος ή από ευεσβή ιδιώτη, για να φτιάξει ένα ίδρυμα περιθαλψης χρονίων πασχόντων (δεν διευκρίνιζε από τι). Και πού νομίζετε ότι το θέλει το κομμάτι γης; Οχι στον Δενδροπόταμο, ούτε στο Καλοχώρι. Το θέλει εντός των δήμων Θεσ/νίκης, Πιλαίας ή Πανοράματος! Παρακαλείται όποιος φιλεύσπλαχνος αναγνώστης μας μπορεί, να βοηθήσει να πραγματοποιήσει τα όνειρά της η εικλησία στη γη, κι εμείς θα μεσολαβήσουμε να πραγματοποιήσουν τα δικά του στον ουρανό...

* Κι αν έχει καμία έλλειψη κι ο ισόβιος Ειρηναίος, ας μας το γνωρίσει να τον τακτοποιήσουμε.

* «Με μια ευχή στα χειλή προσμένουν τον Βαβύλη: Πριν οβήσει το καντήλι να δώσει νέα ύλη για να μπορούν οι φίλοι να τρώνε το τριφύλλι». (Κώστας Καριολάκης - «Μου-νηπενθή»)

* Οσοι Θεσσαλονικείς δεν διαβάσατε την «Αυλαία» (διυτισχώς δεν φτάνει ως την Αθήνα), αναζητήστε την και διαβάστε το άρθρο του αγαπητού Γρηγόρη Γρηγορά. Πρόκειται για ό,τι καλύτερο, τολμηρότερο και πιο εμπειριστατωμένο έγραψε αρθρογράφος τον τελευταίο καιρό, για το τι γίνεται σε έντυπα και ραδιόφωνα της πόλης. Θερμά συγχαρητήρια σε όσους σκέφτονται και αντιστέκονται ακόμα, μέσα στον εσμό των ξεπουλημένων τσαρλατάνων κονδυλοφόρων. Ο αγώνας συνεχίζεται.

* Στα πακέτα των τσιγάρων φρόντισαν να βάλουν απειλές του στηλ «Αν το ανάψεις θα πεθάνεις» ή «μην καπνίζεις, βλάπτεις το πουλί σου». Δεν είναι καιρός να μπουν ανάλογες επισημάνσεις και στους φακέλους μισθοδοσίας (αρχίζοντας από τον δημόσιο τομέα), όπως «το χρήμα διαφθείρει εσάς και τα παιδιά σας» ή «όσο πιο πολύ μαζεύεις τόσο πιο πολύ χαζεύεις»;

* Λόγια του βρετανού υπουργού εμπορίου και βιομηχανίας Νίκολας Ρίντλεϊ στο περιοδικό «Spectator», τον Ιούλη του 1990: «Η Γερμανία είναι μια απαιτητική χώρα που επιδιώκει με την οικονομική-πολιτική ισχύ της να καταλάβει όλη την Ευρώπη. Οσο για την εγκατάλειψη της εθνικής κυριαρχίας υπέρ της ευρωπαϊκής ένωσης, είναι σαν να παροχωρείται και στον Χίτλερ».

* Ήταν μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα εκδήλωση, που όμως δεν κατάφερε να συστειρώσει πολύ κόσμο (ναι, ξέρω, έβρεχε κι θα χαλούσε το σαββατιάτικο χτένισμα. Υστέρα είμαι αυστηρός). Ελαφρών δια της απουσίας τους πολλά άτομα και συλλογικότητες, από το πανεπιστήμιο Μακεδονίας, παρακάμπτοντας την ενημέρωση για την νομολόγηση της ναζιστικής «συλλογικής ευθύνης», τη δίκη του ΕΛΑ και την αλληλεγγύη στους πολιτικούς κρατούμενους. Κι η φρίκη της εξουσίας προελαύνει αικάθετη κι αναπάντητη...

* Λείπουν όμως πολλοί κι από τις τέντες του Μπαχάζ στην Καμάρα. Το επιλεγόμενο «κίνημα» θα έπρεπε να φιλοντρέπεται πριν μείνει από απουσίες. Στο περασμένο φύλλο, η Κόντρα ρωτούσε: «Θα τον αφήσουμε μόνο του;» Κανές από τους απόντες δεν μας γνωστοποίησε το «ναι» του. Πού είστε;

* Η Κοκκινοσκουρίτσα σκέφτεται να αναρτήσει την πρόσφατη (μνημεώδη) απολογία Τσιγαρίδα στα δέντρα του δάσους, μπας και ταρακούνηθεί καμία συνειδηση μέσα στον ορυμαγόδη της αδιαφορίας και της ανέσδοης και αδιέσδιης δράσης.

* Μέχρι τώρα ξέραμε πως ο δήμαρχος Βασιλης Φτερωτογιατρόπουλος είχε μια ιδιαίτερη εμμονή με τον φωτισμό «της πόλης». Κι όμως, επί ένα δεκαήμερο και βάλε, ο κεντρικός δρόμος στα κάστρα των Αγίων Αναργύρων θυμίζει τον «εφιάλτη στο δρόμο με τις λεύκες». Δεν υπάρχει ούτε κωλοφωτιά (πυγολαμπτίδα). Τι έγινε δήμαρχε, μαζεύετε φράγκα για το νέο δημαρχείο ή απλά αδιαφορείτε οραματιζόμενοι την κεντρική πολιτική σκηνή;

* Η Κοκκινοσκουρίτσα καταγγέλει επίσης ότι ο δήμος έσπασε τα πεζοδόμια πίσω από τη Ροτόντα. Σύμφωνα με τους νομοθετούντες της..δικαιοστικής εξουσίας (έχουμε επικάλυψη εξουσιών εδώ, ογκονώντας τον Μοντεσκί που την απογόρευε) ο χώρος είναι «κοινής ωφελειας». Δεν θα έπρεπε να πάνε εκαντόντας ισβία οι εργάτες που το έκαναν, ο δήμαρχος ως αρχηγός-εγκέφαλος και το δημοτικό συμβούλιο για ψυχική συνδρομή;

* «Συλλογισμένος περπατάω στα πεζοδόμια, κοιτάζοντας όλες τις ανθρώπινες βιτρίνες, τα πρόσωπα, διερωτώμενος ποιος αγαπάει. Ωρα να πάω σπίτι να μαγειρέψω και ν' ακούσω τα ρομαντικά πολεμικά νέα στο ραδιόφωνο» («Ο Θλιμένος μου εαυτός» - Allen Ginsberg).

Κοκκινοσκουρίτσα

KONTRA

Οι επιλογές του ΥΠΕΠΘ κατασκευάζουν τα αποτελέσματα

Ενώ συνεχίζεται ο Γολγοθάς των πανελλαδικών εξετάσεων, άρχισαν κιόλας οι προβλέψεις από τους κάθε λογής αναλυτές για το πού θα κυμαθούν φέτος οι βάσεις.

Εμείς δεν θα τους ακολουθήσουμε. Άλλωστε είναι πολύ νωρίς ακόμη για να βγάλει κανές συμπεράσματα (τα μαθήματα αυξημένης βαρύτητας μόλις τώρα άρχισαν να εξετάζονται) και το υπουργείο Παιδείας, δια της Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων, δεν είπε ακόμη την τελευταία του λέξη. Τουτέστιν δεν άνοιξε ακόμη πλήρως τα χαρτιά του για το ποιο αποτέλεσμα θελεί να διαφορέσει, ανάλογα με το βαθμό δυσκολίας/ευκολίας των θεμάτων.

Αντιλαμβανόμαστε όμως ότι αυτό το κατασκευασμένο αποτέλεσμα πρέπει να συνταιρίζει με την πολιτική που έχει χαράξει για το αμέσως επόμενο διάστημα το ΥΠΕΠΘ.

Και τούτη η πολιτική έχει δυο παραμέτρους:

Πρώτον, τη μείωση των θέσεων κατά 650 στις σχολές και τα Τμήματα αιχμής των ΑΕΙ (Ιατρική, Νομική, Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Η/Υ, Πολιτικών Μηχανικών, Μηχανολόγων Μηχανικών του Πολυτεχνείου) και κατά 700 στα ΤΕΙ, που θα οδηγήσει τον σκληρότατο ανταγωνισμό των υποψηφίων γι' αυτές στα διάφορα πρόγραμμα, με τη ρύθμιση αυτή, η πρόθεση του ΥΠΕΠΘ να περιορίσει δραστικά τα αριθμό των επιτυχόντων στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, να χτυπήσει δυνατά την τάση της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση και να περιορίσει συνεπώς, με πλάνο τρόπο, τη χρηματοδότηση για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Εξ ου και ο «ανώτατος αριθμός εισακτέων» που θα ισχύει από του χρόνου, αντί του «κλειστού αριθμού» που ίσχυε ως τώρα.

Στην κατεύθυνση αυτή θα είχαμε άνοδο των βάσεων, οπότε πάλι ένας μεγάλος κορμός παιδιών με χαμηλή βαθμολογία θα ήταν πάλι εκτός νυμφώνος και η επίθεση, με τη μορφή που περιγράψαμε παραπάνω, θα έμενε για τους χρόνους.

Πάντως και στη μια και στην άλλη περίπτωση, οι μεγάλοι χαμένοι θα είναι τα παιδιά με χαμηλές βαθμολογίες, που κατά τεκμήριο προέρχονται από χαμηλά κοινωνικά και οικονομικά στρώματα, από υποβαθμισμένες, φτωχές και απομακρυσμένες περιοχές.

Κοντός ϕαλμός αλληλούια...

Γιούλα Γκεσούλη

■ Εργοστάσιο της ΔΕΗ στη Λέσβο

Περιβαλλοντικό έγκλημα

Καταγγελία του Αυτοδιαχειριζόμενου Στεκιού Πλωμαρίου

Τεράστιο σκάνδαλο αποτελεί η βιαστική, χωρίς μελέτη, αστήρικτη και πράξικοπη απόφαση του Υπ. Ανάπτυξης και του νομάρχη Λέσβου, να εγκατασταθεί το νέο εργοστάσιο της ΔΕΗ, σε μια απ' τις παρθένες και περιβαλλοντικά προνομιακές περιοχές της Λέσβου, στη θέση «Μάγγειρο», στα όρια των Δήμων Πλωμαρίου και Γέρας, χωρίς καν να ληφθεί υπόψη η γνώμη των κατοίκων και των ιδιων των Δήμων.

Απόφαση που πάρθηκε «εν μία υγχτί» με μόνο κριτήριο τις πολιτικές σκοπιμότητες και το μικρότερο δυνατό πολιτικό κόστος...

Καταδικάζουν αστήρικτα το πανέμορφο Πλωμάρι και τα γεμάτα παράδοση και ζωή χωριά της Γέρας, σε πλήρη υποβαθμίση, μετατρέποντάς τα σε βιομηχανική περιοχή, μιας και μαζί με το εργοστάσιο της ΔΕΗ θα κάνουν και την εγκατάσταση υγρών καυσίμων που καλύπτουν τις ανάγκες όλου του νησιού, τη στιγμή που στη γύρω περιοχή όλο και πληθαίνουν τα βιολογικά ογκοκτήματα.

Γιατί πρέπει να θυσιαστεί ένας μοναδικής ομορφιάς ελαιώνας με χιλιάδες υπεραιωνόβια λιόδεντρα -ζωντανή

</div

■ Απολύσεις στην TIM

Συμπαράσταση ζητούν οι εργαζόμενοι

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ-ΚΑΤΑΓΕΛΙΑ

Στις 4 Απριλίου 2005, ανα-

κοινώθηκε επίσημα ότι η ιταλική πολυεθνική TIM αποδέ-

χθηκε προσφορά εξαγοράς της TIM Ελλάς από τις αμερικανικές εταιρίες Arax Partners και Texas Pacific Group.

Την ίδια μέρα έγινε ενημερωτική ομιλία του Διευθύνοντος Συμβουλού της εταιρίας Σωκράτη Κομινάκη. Αποντώντας αυτός στις ερωτήσεις των υπαλλήλων, έδωσε τη διαβεβαίωση ότι η εξαγορά έχει να κάνει μόνο με την αλλαγή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος της εταιρίας και ότι καμία αρνητική επίπτωση δεν θα έχει αυτό στους εργαζόμενους, «εφόσον αυτοί κάνουν καλά τη δουλειά τους».

Παρ' όλες αυτές τις καθηυχαστικές διαβεβαιώσεις, η εταιρία έχει ήδη προχωρήσει σε αθρόες απολύσεις μέσα στο τελευταίο 15νθήμερο και όλα δείχνουν ότι αυτό θα συνεχιστεί και στο άμεσο μέλλον. Είναι μάλιστα ενδεικτικό ότι οι απολύσεις αυτές ανακοινώνονται στους μελλοντικά άνεργους την τελευταία στιγμή, ως τετελεσμένα γεγονότα, χωρίς να αφήνεται και το παραμικρό περιθώριο διαπραγμάτευσης για τη σωτηρία των θέσεων εργασίας τους.

Οι κινήσεις αυτές είναι απάνθρωπες και αντεργατικές. Είναι καθαρή πρόκληση μια εταιρία να απολύει τους εργαζόμενους, που από τη δουλειά τους είχε μόνο για το

2004 καθορά κέρδη 80 εκατομμύρια ευρώ. Απολύουν τη στιγμή που σε πολλά τμήματα χρειάζονται προσλήψεις εργαζόμενων για να καλυφθούν οι ανάγκες. Αυτό και μόνο το γεγονός σηματοδοτεί την καταπάτηση των δικαιωμάτων με την επέκταση του ωραρίου, την ενταπικοποίηση σε σημεία εξάντλησης μιας και λιγότεροι εργαζόμενοι θα κληθούν να κάνουν την ίδια ή και περισσότερη εργασία.

Μέσα σε μια δύσκολη περίοδο, όπου αυξάνονται η ανεργία και η ακρίβεια, όπου αφαιρούνται δικαιώματα και κατακτήσεις των εργαζόμενων, οι οδυνηρές αυτές εξελίξεις απειλούν τους εργαζόμενους όχι μόνο της TIM, αλλά και όλου του κλάδου των τηλεπικονιωνιών.

Καταργήλουμε στην κοινωνία, τους εργαζόμενους, τους συνδικαλιστικούς και άλλους φορείς τις απολύσεις και τις κινήσεις της εταιρίας και τους ζητάμε να εκφράσουν έμπρακτα την αλληλεγγύη και συμπαράστασή τους με κάθε δυνατό μέσο.

Εργαζόμενοι στην TIM

Για επικοινωνία και μηνύματα συμπαράστασης:

Φαξ: 210-8663100, 210-

4321341

E-mail: TIM_ergazomenoi@hotmail.com

Καμιά δέσμευση δεν δέχτηκε τον αναλάβει το υπουργείο Παιδείας, κουβεντιάζοντας με τους πανεπιστημιακούς, που απαιτούσαν να τους δεχτεί (η πολιτική του ηγεσία), μετά το «καπέλο» της αξιολόγησης, που τους φόρεσε με την κατάθεση του σχετικού νομοσχέδιου, στο παρά πέντε της συνάδου των υπουργών Παιδείας της ΕΕ στο Μπέργκεν.

Αναμασώντας τη γνωστή οπορτουνιστική θέση τους ότι τα Πανεπιστήμια αποδέχονται γενικά την αξιολόγηση, οι πανεπιστημιακοί απαιτούσαν από το υπουργείο Παιδείας να δεσμευτεί ως προς την αύξηση της χρηματοδότησης και να ξεκαθαρίσει στο σχέδιο νόμου το πώς θα διαχειριστεί το αποτελεσματικής αξιολόγησης.

Ο υφυπουργός Παιδείας Ταλιαδούρος όμως που τους δέχτηκε, εποίησε την νήσσαν,

επαναλαμβάνοντας τις γνωστές μπούρδες για ικανοποίηση ως το τέλος της τετρατίας της προεκλογικής δέσμευσης της ΝΔ για αύξηση των δαπανών για την Παιδεία (σημειώνουμε ότι φέτος είχαμε μείωση της χρηματοδότησης, ενώ τα νέα και για τις επόμενες χρονιές, μετά το κεφαλοιδιώματα και από την ΕΕ δεν είναι καθόλου ευχάριστα) και για τον μη τιμωρητικό χαρακτήρα της αξιολόγησης. Μετά και από αυτό οι πρυτάνεις δήλωσαν απογοητευμένοι, ενώ τα Πανεπιστήμια παρέμειναν κλειστά για τρεις ημέρες και αυτή τη βδομάδα σε ένδειξη διαμαρτυρίας.

Στους δρόμους, όμως, και πάλι δεν είδαμε τους φοιτητές (πέρα από τις γνωστές οργανωμένες μειοψηφίες). Τη μόνη δύναμη που θα μπορούσε ν' ανατρέψει τη ζοφερή κατάσταση...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

παϊκή ολοκλήρωση κάθε άλλο παρά γραμμική είναι. Πολύ συχνά είναι οι ενδοϊμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί που εμποδίζουν την προώθηση των διαδικασιών ενοποίησης. Αυτό συνέβη και με το Ευρωσύνταγμα. Είδαν και έπεισαν μέχρι να τα βρουν μεταξύ τους σ' ένα παζάρι που κράτησε κάπιτσα χρόνια. Κι όταν κατάφεραν να πετύχουν ένα συμβιβασμό, που θα τους άνοιγε δρόμους για το μέλλον (το ευρωσύνταγμα είναι μια βάση εξόρμησης και όχι ένα τελικό σημείο), ήρθε η αυθόρυμη αντίδραση ενός τμήματος του ευρωπαϊκού προλεταριάτου, σε μια χώρα που έχει μακρά κοινοβουλευτική παράδοση και στην οποία ήταν αναγκασμένοι να θέσουν το ευρωσύνταγμα σε διαδικασία δημοψηφισματικής έγκρισης, να τους γυρίσει και πάλι εκεί απ' όπου ξεκίνησαν.

Οι τσαμπουκάδες μερικών ευρωπαίων ηγετών (μεταξύ των οποίων και ο Καραμανλής), του τύπου «θα προχρήσουμε ό, τι κι αν γίνει», είναι περισσότερο για εσωτερική κατανάλωση και αποκαλύπτουν αμηχανία και εκνευρισμό. Ξέρουν πολύ καλά ότι

δεν μπορούν να προχωρήσουν όπως είχαν σχεδιάσει. Ούτε μπορούν να ελπίζουν ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα θα κάνουν νέα δημοψηφίσματα και θα κερδίσουν το «ναι». Οι διαφορές είναι μεγάλες και δεν αλλάζουν μέσα σε λίγους μήνες. Στη Γαλλία ποντάριζαν στην αποχή, όμως η συμμετοχή έξεπέρασε τελικά και αυτή των προεδρικών εκλογών. Δεν τους βγήκε τίποτα. Είναι τόσο φοβισμένοι και αμήχανοι που στην Αγγλία αναπτύσσεται έντονη φιλολογία για ακύρωση του δημοψηφίσματος που ο Μπλερ έχει δεσμευτεί να κάνει. Επομένως, θα πρέπει να αρχίσουν νέα παζάρια μεταξύ τους, να κάνουν αλλαγές και να ξεκινήσουν από την αρχή τον κύκλο. Διαδικασία που μπορεί να τους πάρει κάπιτσα χρόνια και να οδηγήσει σε χαλάρωση των κοινοτικών διαδικασιών. Γιατί σ' αυτές τις περιπτώσεις ενισχύονται οι κεντροφυγες τάσεις και όχι οι κεντρομόλες.

Και από τη μεριά των οπαδών του «όχι» τί; Ποια είναι η επόμενη μέρα; Αυτό είναι το πιο κρίσιμο ερώτημα που τί-

θεται. Εκείνο που είναι πέρα από κάθε αμφιβολία είναι πως ούτε ο καπιταλιστικός-ιμπεριαλιστικός χαρακτήρας της ΕΕ και των κρατών-μελών ακυρώνεται, ούτε οι βασικές λειτουργίες της ΕΕ παραγώνουν. Δεν αλλάζουν καν οι κοινωνικοί και πολιτικοί συσχετισμοί. Και δεν αλλάζουν, γιατί οι κοινωνικές διαδικασίες, τα δημοψηφίσματα, δεν έρχονται από ένα παρελθόν εργαστικών αγώνων, ούτε αικολουθούνται από τέτοιους αγώνες. Φαίνονται έτσι σαν ένα γεγονός μετέωρο, σαν αποστολή ενός μηνύματος που αναμένει απάντηση από τους αποδέκτες του. Και βέβαια, οι αποδέκτες έχουν τη δύναμη να έχουν τη θέληση να πάρουν το μήνυμα και να το διαστρεβλώσουν εντελώς. Εχουν τις δικές τους αντιθέσεις, που θα βρουν τη λύση, αν οι αποστολές τους μηνύματος στα χέρια και περιοριστούν να περιμένουν την αμφισβήτηση.

Αυτή είναι η μεγάλη ποργόδα που κρύβουν οι κοινοβουλευτικές διαδικασίες, οι πολιτικές λειτουργίες της αιστικής δημοκρατίας. Ο λαός αποφαίνεται διά της ψήφου και αναθέτει τις λύσεις στους «εκπροσώπους του». Ο όρος για να μην υπάρχει η συνήθηση εξελίξη, δηλαδή η διασχέσιη της κρίσης από τις δυνάμεις του κεφαλαίου, είναι να υπάρχει κοινωνική κεφαλαιοποίηση αυτής της κοινοβουλευτικής νίκης. Να υπάρξουν διαδικασίες που θα βαθύνουν την κρίση. Αν όχι για να τη μετατρέψουν σε επαναστατική κρίση, τουλάχιστον για να αλλάξουν ευρύτερους συσχετισμούς και να υπάρξει φραγμός στη νεοφιλεύθερη επέλαση του κεφαλαίου. Στις συνθήκες της σημερινής κρίσης του παγκόσμιου καπιταλισμού, ακόμα και αυτό θα ήταν ένα σημαντικό βήμα μπροστά, μολονότι δεν θα αμφισβητούσε τις βάσεις του καπιταλισμού. Θα δημιουργούσε, όμως, καλύτερους όρους γι' αυτή την αμφισβήτηση.

Πέτρος Γιώτης

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΥΡΔΑΛΟ

«Κουτσός στην άμφιο έτρεχε να πιάσει καβαλάρη κι ένας μουγκός του έλεγε γεια σου ρε παλικάρι»

(από τον καιρό που άνθρωποι με περισσότερη ευαισθησία και ευρυμάθεια προσπαθούσαν να σας ανοίξουν τα μάτια και να σας δείξουν την ευγένεια της ψυχής τους, την ευγένεια που θα έπρεπε να μημηθείτε για να γίνετε «άνθρωποι» και να σας αγκαλιάσει –σαν βράση– η καλή κυνωνία)

Αγαπητά μου παιδιά

«Οπου και να σας βρίσκει το κακό, αδελφοί, όπου και να θολώνει ο νους σας, μνημονεύετε Διονύσιο Σολωμό και μνημονεύετε Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη» συμβουλεύει ο Οδυσσέας Ελύτης στο «Άξιον Εστί». «Μνημονεύετε και τον από το καθέδρας ποιητή

κτάκτο στρατοδικείο No 5

■ Ειρήνη Αθανασάκη

Δεν έχω καμιά εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη πια

■ 51η συνεδρίαση

Πέμπτη, 26.5.05

Η ώρα της Ειρήνης Αθανασάκη να το ποθετηθεί. Αν και την πνίγει η αδικία, ήταν και πάλι ήρεμη, αξιοπρεπής, συγκροτημένη, όπως είναι από την αρχή της σύλληψής της. Μια ζωντανή αντίθεση με την Κυριακίδου. Από τη μια ο κόσμος της προσωπικής και πολιτικής αξιοπρέπειας, από την άλλη ο κόσμος της ρουφιανιάς, της κατάπτωσης, της παρακυμής.

Για μένα αυτή η δίκη άρχισε από τη μέρα της σύλληψής μου, είναι τα πρώτα της λόγια. Περίμενα να δω ποια είναι εκείνα τα στοιχεία που να δίνουν ένα στήγμα, μια ένδειξη για τους λόγους που βρίσκομαι σχεδόν τρία χρόνια στη φυλακή. Αυτή η αρχική μου απορία δεν άλλαξε. Δεν υπάρχει τίποτα που να με συνδέει με τη κατηγορητήριο. Γ' αυτό δεν έχω καμιά εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη πια.

Δεν υπάρχει καμιά λογική σ' αυτά που ακούω σε βάρος μου. Δεν μπορώ να αντικρούσω κάποιον που λέει πως το ότι πήγα στη Μύκονο είναι ενοχοποιητικό στοιχείο. Δεν μπορώ να αντικρούσω καμιά Κυριακίδου. Σήμερα τα λέει αυτή, αύριο μπορεί να τα λέει κάποιος άλλος. Δεν είδα καμιά προσπάθεια να συνδεθούν τα υπαρκτά γεγονότα με τους κατηγορούμενους. Αν το δικαστήριο ερευνούσε την αλήθεια, τότε θα έπρεπε να είχε τελειώσει από τη στιγμή που η Κυριακίδου είπε ότι δεν γνωρίζει τον Αμοιρίδη. Ο ίδιος ο Αμοιρίδης κατέθεσε ότι η Κυριακίδου του είπε πως τον γνώριζε. Εκεί έπρεπε να τελειώσει.

Πώς στηρίχτηκε ένα κατηγορητήριο δυο χιλιάδων σελίδων στο πρόσωπό μου, όταν πουθενά δεν αναφέρομαι; Ένας μάρτυρας μίλησε για μια γυναίκα και είπε πως αυτή δεν ήμουν εγώ. Χτες ο κ. εισαγγελέας προσπαθούσε να πιαστεί από μια φράση του κ. Τσιγαρίδα, ο οποίος όμως έκαθαρίστηκε: Εγώ δεν μιλώ για την Αθανασάκη, δεν τη γνωρίζω την Αθανασάκη, εγώ μιλώ γενικά για γυναίκες.

Οταν λέω ότι δεν έχω πια εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη, δεν μιλώ προσωπικά για κανένα. Μιλώ για ένα θεσμό. Δεν έχω δει να γίνεται ποτέ μια αυτοκριτική, να αναγνωρίζεται ένα λάθος. Χρειάζεται μεγάλη ψυχική ανδρεία για να σταθεί ένας άνθρωπος απέναντι από ένα θεσμό τον οποίο υπηρετεί. Ισως και να μη θελει.

Δεν έχω τίποτα να σας πω. Θέλω να πω πολλά και τίποτα. Ισως να θέλετε να με ρωτήσετε εσείς. Τι να πω, να προσπαθήσω να αποδειχω πώς στήθηκε η σκευωρία; Αυτό δεν με ενδιαφέρει, δεν είναι δίκη μου δουλειά. Αυτή η υπόθεση δεν αφορά μόνο τους κατηγορούμενους. Τι να σας πω, ότι αυτή η δίκη είναι ένα αίσχος του δικαιοικού μας πολιτισμού; Η ουσία αυτής της δίκης δεν είναι η ποινική της υπόσταση. Φοβάμαι ότι δεν έχω κάτι άλλο να σας πω.

Η πρώτη ερώτηση του προέδρου είναι αν υπάρχει ποτέ μέλος του ΕΛΑ. Η απάντηση είναι σαφής: Αν πω ναι, αυτοκατηγορούμαι, αν πω όχι, είμαι κα-

τηγορούμενη. Εχω αρνηθεί το κατηγορητήριο από την πρώτη στιγμή. Ο πρόεδρος αναφέρεται στην Κυριακίδου και στα όσα αυτή έχει πει. Η Αθανασάκη απαντά ότι δεν είχε καμιά σχέση με την Πολέμωνας και ο πρόεδρος επανέρχεται με την Τόγκα, αναφέροντας ότι αυτή επιβεβαιώνει την Κυριακίδου, ως προς τη σχέση της Αθανασάκη με το διαιρέσιμο. Η Αθανασάκη αναρωτίεται γιατί της γίνονται αυτές οι ερωτήσεις και αναφέρεται στις αντιφάσεις των Κυριακίδου και Τόγκα. Τι να πω εγώ –λέει– όταν έχει προηγθεί η ακροαματική διαδικασία, εκτός αν έχει διαμορφωθεί μια άποψη. Ο πρόεδρος επανέρχεται χαρακτηρίζοντας σαφή τη μαρτυρία της Τόγκα, γεγονός που προκαλεί τη διαμαρτυρία του Α. Κωνσταντάκη. Ο πρόεδρος το «μαζεύει», λέγοντας ότι έκφρασή του υποδηλώνει ότι κατετέθη με τρόπο κατηγορηματικό και όχι ότι τη θεωρεί αλληθή. Η Αθανασάκη απαντά ότι το θέμα την αφορά και δεν την αφορά. Με αφορά γιατί έχει διαλυθεί η προσωπική μου ζωή και δεν με αφορά γιατί δεν μπορώ να παλεύω με φραντάσματα. Μακάρι να υπάρχει ένας μάρτυρας που να λέει για μένα σαφή πράγματα. Να μπορώ να υπερασπίσω τον εαυτό μου.

Για την Αθανασάκη η Τόγκα είναι μια μάρτυρας που θέλει να βοηθήσει, λόγω και της ειδικής σχέσης που έχει με την Αστυνομία. Οταν της λένε ότι ένα μικρό φέμα μπορεί να βοηθήσει, κάμπτονται και οι τελευταίες συνειδησιακές αναστολές της. Μέσα στο κλίμα της εποχής θεωρεί καθήκον της να βοηθήσει, λέγοντας ότι ένα κατά τη γνώμη της μικρό φέμα. Γ' αυτό και εδώ στο δικαστήριο έδειξε κάποιο δισταγμό. Η Κυριακίδου είναι κάτι άλλο. Είναι σύγουρα κατασκευασμένη, αλλά είναι και κάτι άλλο. Είναι αυτοκατασκευασμένη, μια στατική γυναίκα και ταυτόχρονα τυφλή. Μπορεί να κάνει τα πάντα. Ήρθε εδώ και σας είπε ότι τον Αμοιρίδη δεν τον ξέρει. Έχει όλη την άνεση να το κάνει, γιατί κάποιος της δίνει την εγγύηση ότι μπορεί να το κάνει απιμώρητα.

Ο πρόεδρος της Ζητά να πει για τα αποτυπώματά της που φέρονται να βρέθουν σε μια προκήρυξη η οποία είχε σταλεί στην «Απογευματινή». Απαντά, ότι το 1977 αποκλείεται να έχει πάσιες έντυπο μαζί με τον Αγαπίου, γιατί τον γνώρισε το 1986. Το 1990 μπορεί. Από εκεί και πέρα δεν μπορεί να δώσει καμιά εξήγηση. Στη ζωή της έχει πάσιες χιλιάδες προκρύξεις, αλλά για το συγκεκριμένο δηλωση, εκλέχτηκα και εκπροσώπησα τους συμπατριώτες μου, από το 1974 ψηφίζω κανονικά κάποιο κοινοβουλευτικό κόμμα, δυο φορές ορκίστηκα πίστη στην πατρίδα, ως αντιπολίτευση αρχικά και ως κοινοτάρχης στη συνέχεια. Σε όλη μου τη ζωή εργάστηκα για την εδραίωση της δημοκρατίας, την οποία υπηρέτησα μέσα από τους θεμομορφωμένους φορείς. Αυτό δείχνει τη γελοιότητα των σε βάρος μου κατηγοριών. Βρέτε μου σε όλο τον κόσμο ένα δήμαρχο που να ήταν ταυτόχρονα και τρομοκράτης.

Ο εισαγγελέας (προσπαθεί να) δημιουργήσει ένταση από την αρχή. Γιατί η Κυριακίδου έβαλε στην Πολέμωνας τους συγκεκριμένους τρεις και όχι άλλους. Γιατί δεν έβαλε και τον Καστιμή ή τον Σερίφη!!! Κάνει, δηλαδή, πως δεν καταλαβαίνει. Ποιάρει την απάντηση και επανέρχεται με την Τόγκα: τί συμφέρον έχει

τέλλης είναι πεπεισμένος ότι και η Κυριακίδου και η Τόγκα είναι ειλικρινείς μάρτυρες. Λες και τόσο καιρό βρισκόταν κάπου αλλού και αντέι ενημέρωση μόνο από τις προανακριτικές καταθέσεις που μαγειρέψει ο συνάδελφός του I. Διώτης.

Η Αθανασάκη, συγκρατώντας την ψυχραιμία της, απαντά ότι δεν την ενδιαφέρει τι είπαν η Κυριακίδου και η Τόγκα, ακρού δεν τις γνώρισε ποτέ στη ζωή της.

Η εφέτης Μ. Χυτήρογλου επαναφέρει το κλίμα στην ημερίδα Ζητώντας από την Αθανασάκη να περιγράψει τη ζωή της. Αυτό και κάνει. Μιλά για τις σπουδές της στην Ανωτέρα Σχολή Τουριστικών Επαγγελμάτων στη Ρόδο, για την πρακτική της στο «Σέρατον» στης Βρυξέλλες από το 1974 μέχρι το 1976, για την επιστροφή της το 1977 στην Ελλάδα όπου έπιστευσε δουλειά στο Πόρτο Χελι κ.λπ. μέχρι που το 2000 πήγε στη Μύκονο. Η εφέτης ρωτά (ευγενικά και διακριτικά) για τη σχέση της με τον Αγαπίου και της Ζητά να αναφερθεί στις δύο φωτογραφίες της που υπάρχουν στη δικογραφία. Η Αθανασάκη απαντά με σαφήνεια και εξηγεί ότι άλλες φωτογραφίες δεν έχει, γιατί κατασχέθηκαν όλες. Η εφέτης παρατηρεί

καρία ότι η αναγνώρισή της από την Τόγκα χρονικά είναι πιο κοντά στη φωτογραφία που δεν ταυτίζει στην περιγραφή και ζητά όλες της τις έχουν κατασχέσει. Σημειώνει, όμως, ότι η φωτογραφία είναι σύγουρα μετά το 1994, γιατί φορά σκουλορόπικα και φουλάρι που είχε φέρει από το Νεπάλ στο οποίο πήγε το 1994.

Γιατί επιλέχτηκε το πρόσωπό σας για να παρουσιαστεί ας για την Αθανασάκη της η γυναίκα του ΕΛΑ, είναι η επόμενη ερώτηση της κ. Χυτήρογλου. Πιστεύω ότι από ένα σημείο και μετά δεν τους ενδιέφερε πια το πρόσωπο, απαντά η Αθανασάκη. Αν είχε γίνει η επιλογή ενός άλλου προσώπου –επίμενε η εφέτης– που είχε άλλα πολιτικά χαρακτηριστικά, ας πούμε ότι δεν ήταν αριστερή, θα γινόταν το ίδιο πιστευτό; Η Αθανασάκη απαντά αρνητικά σημειώνοντας την επικατάσταση της που διενέπει την αναφερθεί στις δύο φωτογραφίες της που υπάρχουν στη δικογραφία. Η εφέτης ζητά κάποιες πρόσθετες διευκρίνισεις για το περιστατικό με τον Περάκη και η Αθανασάκη τις παρέχει. Η δικαστής αναφέρεται επίσης στα όσα κα-

■ Αγγελέτος Κανάς

Όλα είναι μια σκευωρία

■ 53η συνεδρίαση

Τρίτη, 31.5.05

Είμαι αθώος, δεν έχω καμιά σχέση με τις αξιόποινες πράξεις που μου αποδίδονται, δεν έχω καμιά σχέση μ' αυτό που ονομάζεται τρομοκρατία. Δεν έκανα ποτέ τίποτα για να βλάψω τη δημοκρατία, αντίθετα την υπηρέτησα πάντοτε

τέθεσαν οι μάρτυρες της Αθανασάκη για την ένταξη και την αποχώρησή της από την ΚΝΕ και ζητά από την Αθανασάκη –αν θέλει– να το επιβεβαιώσει. Η Αθανασάκη απαντά ότι δεν θα ήθελε να αναφερθεί σε αυτό.

Ο εφέτης Λ. Ντούλης ρωτά τι την ανάγκασε να επιλέξει να τη φωνάζουν Μυρτώ και όχι Ειρήνη που είναι ένα πολύ ωραίο όνομα. Η Αθανασάκη κάνει μια πολύ όμορφη αναφορά στο όνομα Ειρήνη, με ποιητικό τρόπο, και απαντά ότι ποτέ δεν το αποποιήθηκε. Ομως, στην οικογένειά της και οι δυο γιαγιάδες είχαν το ίδιο όνομα και μια σειρά πρόσωπα είχαν το ίδιο όνομα. Η ίδια ποτέ δεν το αποποιήθηκε, απλά είχε και το παραποταμόκλι Μυρτώ, που αρχικά ήταν Μυρτιά και προερχόταν από το γνωστό τραγούδι του Θεοδωράκη. Ο εφέτης τη ρωτά που εργαζόταν το 1983 και η Αθανασάκη απαντά. Ρωτά αν μεταξύ 1983 και 1986 αντιλήφθηκε να την παρακολούθησε απαντά αρνητικά. Τη θορύβησαν –λέει– μόνο δυο άσχετα τηλεφωνήματα, αλλά πέραν αυτών τίποτα δεν της έδωσε λαζή να ανησυχήσει. Ούτε όταν γνωρίστηκε με τον Αγαπίου αντιλήφθηκε τίποτα. Ούτε ο Αγαπίου αναφέροταν ποτέ σε αίσθηση απειλής σε βάρος του. Ήξερε μόνο ότι κατά περιόδους παρακολουθούνταν. Ο εφέτης της ρώτησε αν ο Αγαπίου τότε είχε μουσική και η Αθανασάκη απαντά ότι πως πότε ήταν απλά απημέλητα αξύριστος, πότε είχε μουσική απαντά, πότε περιποιημένο και πότε το ξύριζε.

Ο κ. Ντούλης ζήτησε –αν θέλει– να αναφερθεί στη δήλωσή της στο Πενταμελές Εφετείο Αναστολών, ότι το βάρος της φυλακής για έναν αθώο είναι αβάστακτο και αν το είπε κατ' αντιδιαστολή με έναν ένοχο. Η Αθανασάκη απαντά συγκροτημένα ότι η ένονα της αθωάρτητας είναι μια φιλοσοφική έννοια. Ενα δικαστήριο δεν κρίνει ποτέ την αθωάρτητα αλλά μόνο την ενοχή. Μιλά για τις συνθήκες της φυλακής και ξεκαθαρίζει πως δεν εννοούσε τίποτα για κανένα από τους συγκατηγορούμενούς της. Απαντώντας σε άλλες ερωτήσεις, δηλώνει πως δεν γνώριζε τον Κανά, ούτε τον Τσιγαρίδα, μολονότι τον τελευταίο θα μπορούσε να τον είχε γνωρίσει, λόγω Καλύμνου, αλλά απλά δεν έτυχε. Απαντά ακόμη ότι «Αντιπληροφόρηση» πήρε για πρώτη φορά στο Πολυτεχνείο, μαζί με άλλα έντυπα, ενώ άλλες φορές υπήρχαν πολλά τεύχη στα γραφεία της ΚΝΕ στο Περιστέρι.

Απαντώντας σε ερωτήσεις του αναπληρωτή εφέτη κ. Πλεκάνου, η Αθανασάκη είπε πως ακόμα και σήμερα η μισή φυλακή την αποκαλεί Μυρτώ. Οτι επέστρεψε από τις Βρυξέλλες στην Ελλάδα, γιατί δεν της άφεσε καθόλου το κλίμα. Μιλά τρεις γλώσσες και θα μπορούσε να δουλέψει οπουδήποτε, αλλά δεν της αρέσει το εξωτερικό. Οτι στις Βρυξέλλες απέφευγε να κανεί παρέα με Ελληνες, γιατί δεν θα μάθαινε ποτέ καλά τα γαλλικά. Γίνεται ένα μπέρδεμα με την κατάθεση Ταραβήρα (διαχειριστή στην Πολέμωνας) και ξεκαθαρίζεται ότι στον ανακριτή είχε πει πως η φωτογραφία του θυμίζει αμυδρά κάτι, αλλά στο δικαστήριο διευκρίνισε ότι εννοούσε μια γυναίκα που κατοικούσε στο δεύτερο όροφο.

■ Κώστας Αγαπίου

Κουρελιάστηκε το τεκμήριο αθωότητας

■ 52η συνεδρίαση Δευτέρα, 30.5.05

Ο Κώστας Αγαπίου δήλωσε εισαγωγικά ότι τα όσα θα πει δεν αποτελούν απολογία, γιατί έχει απορρίψει το κατηγορητήριο από τη στιγμή της σύλληψής του και δεν επιθυμεί να συμπράξει σε οποιαδήποτε νομική διαδικασία που έχει σχέση με αυτό το αυθαίρετο και κατασκευασμένο κατηγορητήριο. Τα όσα θα πω –διευκρίνισε– αποτελούν επανάληψη των όσων έχω πει μέχρι τώρα. Δεν υπάρχει τίποτα το ουσιαστικό που να είναι καινούργιο. Και να ήθελα δεν θα μπορούσα και να μπορούσα δεν θα ήθελα να συμπράξω σε οποιαδήποτε διαδικασία να αποδειχώ ή να ανταποδειχώ την αθωάρτητά μου. Αυτό είναι το θεμελιώδες για μένα. Θεμελιώδες γιατί πηγάζει και από τη λογική και από τη βάση της νομικής επιστήμης. Η αθωάρτητα δεν αποδεικνύεται, υπάρχει ως δεδομένο. Η ενοχή είναι που αποδεικνύεται, που πρέπει να αποδειχτεί και στην προκείμενη περίπτωση.

Ο κ. Αγαπίου αναφέρθηκε εν εκτάσει στην προσπάθεια που έγινε να συντελεστεί μια μαζική πλύση εγκέφαλου, με στόχο να εμφανιστούν τα ζητούμενα ως δεδομένα. Κατά την άποψή του, το βούλευμα, η κατηγορία, στηρίζεται στους εξής συλλογισμούς: εφόσον είναι μελή του ΕΛΑ, έχουν διαπράξει αυτά που περιλαμβάνει το κατηγορητήριο. Εφόσον έχουν διαπράξει αυτά που περιλαμβάνει η κατηγορία, σημαίνει ότι είναι μελή του ΕΛΑ. Δήλωσε, ακόμη, ότι δεν έχει ζητήσει καμιά έκφραση αλληλεγγύης ή υποστήριξης από κανένα. Δεν θέλει να επιτειχιστούν προσωπογραφίες για την αθωάρτητά του, γιατί κανείς δεν είναι σε θέση να ξέρει. Χαρακτήρισε καλοπροσάρτητη τη σχετική υπερασπιστική αναφορά του Χρ. Τσιγαρίδα στον ίδιο, δηλώνοντας ότι για τους διοικητές της θεωρείται ενοχοποιητικό στοιχείο για τους άλλους. Είναι δυνατόν –είπε– η ομολογία κάποιου, που αφορά μόνο τον εαυτό του και κανέναν άλλο, να χρησιμοποιείται ως ενοχοποιητικό στοιχείο για άλλους; Αναφέρθηκε, ακόμα, σε σκόπιμη σύγχυση που ακόμα αιωρείται, για δική του γνωριμία με τον Χρ. Τσιγαρίδα, γεγονός που –όπως σημείωσε– έχει διαψευστεί και από τους δύο από το 1999, στις καταθέσεις τους στον ανακριτή Παλλαδίνο. Διάβασε, μάλιστα αποσπάσματα από τις καταθέσεις των Τσιγαρίδα, Καββαδία, Αγαπίου το 1999, στις οποίες ο Τσιγαρίδας δηλώνει ότι γνωρίζει μόνο έναν κ. Αγαπίου, πολιτικό μηχανικό και κανέναν άλλο, ενώ ο Καββαδίας δηλώνει ότι γνωρίζει δύο άτομα με αυτό το όνομα. Κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο, σημείωσε πως ούτε για τον Τσιγαρίδα υπάρχει οποιοδήποτε στοιχείο για συμμετοχή του σε οποιαδήποτε από τις πράξεις του κατηγορητήριου, πλην μιας κατηγορίας, αυτής της συμμετοχής στον ΕΛΑ.

έδωσε η υπεράσπιση και κατέληγε με την έκφραση υποστήριξης στην επιλογή του Αγαπίου να μη διορίσει υπεράσπιση σ' αυτή τη δεύτερη δίκη, γιατί ο ίδιος προσωπικά δεν θα επιθυμούσε να συμπράξει σε μια διαδικασία νομιμοποίησης προειδημένων αποφάσεων.

Συνεχίζοντας, ο κ. Αγαπίου είπε πως δεν ήταν αρκετή η καταστρατήγηση του τεκμήριου αθωάρτητας, την οποία περιέγραψε, αλλά υπήρξαν και άλλα βαρύτατα εγκλήματα χρήσης και κατάχρησης εξουσίας σε βάρος του και σε βάρος άλλων. Κατήγγειλε το ρόλο που έχουν παίξει τα ΜΜΕ σ' αυτή την ιστορία και στηλίευσε την έλλειψη αντιδράσεων από τη λεγόμενη κοινωνία των πολιτών και τους οργανωμένους φορείς της, πλην απομικών εξαιρέσεων. Μίλησε για ενεργό σύμπλευση και σωπηρή ανοχή, υπό διάφορα προσχήματα.

Συγκεκριμενοποιώντας την αποστολή του προστιθέμενο στοιχείο σε βάρος του, ο κ. Αγαπίου αναφέρθηκε στις καταθέσεις των Νησιτικά και Μπόση, καθώς και των αξιωματικών της Αντιτρομοκρατικής Δάβαλου, Αρναούτηδη και Αμοιρίδη, οι οποίοι σε ερωτήσεις του, αν έχουν να εισφέρουν κάτι σε βάρος του, απάντησαν αρνητικά. Σημείωσε, ακόμη, ότι τελικά η αποστολή ενοχοποιητικών στοιχείων, μέσα στο κλίμα που έχει δημιουργηθεί, φτάνει στον παραλογισμό να χρησιμοποιείται ενοχοποιητικά, με το κουτοπόνηρο ερώτημα: δεν υπάρχουν στοιχεία ή υπάρχουν και δεν τα λένε;

Αναφέρθηκε εν εκτάσει στην ιστορία με τα φερόμενα ως αποτυπώματα. Στη μη προσκόμιση τους στην προηγούμενη δίκη, στην αναφορά της προέδρου για δικά του αποτυπώματα σε τεύχη της «Αντιπληροφόρησης» (πράγμα που δεν ισχύει, δεδομένου ότι αποτυπώματά του φέρονται σε προκηρύξεις), στην κατάθεση Γιαννακούρη, που δήλωσε ότι ουδέποτε πριν από το Δεκέμβρη του 2002 είχε δει ή εξέτασε αυτές τις προκηρύξεις. Ολα αυτά αποκαλύπτουν την καλλιέργεια σκόπιμης σύγχυσης, για να «δέσουν» οι εντυπωτικοί συμπεριφορά μελών του ιδιου δικαστήριου, που προσπαθούσαν να χρησιμοποιήσουν την ομολογία Τσιγαρίδα ως ενοχοποιητικό στοιχείο για τους άλλους. Είναι δυνατόν –είπε– η ομολογία κάποιου, που αφορά μόνο τον εαυτό του και κανέναν άλλο, να χρησιμοποιείται ως ενοχοποιητικό στοιχείο για άλλους; Αναφέρθηκε, ακόμα, σε σκόπιμη σύγχυση που ακόμα αιωρείται, για δική του γνωριμία με τον Χρ. Τσιγαρίδα, γεγονός που –όπως σημείωσε– έχει διαψευστεί και από τους δύο από το 1999, στις καταθέσεις τους στον ανακριτή Παλλαδίνο. Διάβασε, μάλιστα αποσπάσματα από τις καταθέσεις των Τσιγαρίδα, Καββαδία, Αγαπίου το 1999, στις οποίες ο Τσιγαρίδας δηλώνει ότι γνωρίζει μόνο έναν κ. Αγαπίου, πολιτικό μηχανικό και κανέναν άλλο, ενώ ο Καββαδίας δηλώνει ότι γνωρίζει δύο άτομα με αυτό το όνομα. Κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο, σημείωσε πως ούτε για τον Τσιγαρίδα υπάρχει οποιοδήποτε στοιχείο για συμμετοχή του σε οποιαδήποτε από τις πράξεις του κατηγορητήριου, πλην μιας κατηγορίας, αυτής της συμμετοχής στον ΕΛΑ.

ματα, θυμίζοντας στον Αγαπίου τη διορθωτική δήλωση που έκανε ο εισαγγελέας, αλλά ο Αγαπίου ήταν ανένδοτος (και δικαίως). Ο Κανάς δήλωσε ότι ο εισαγγελέας κάνει παραπλανητικές και ύπουλες ερωτήσεις, προσπαθώντας να τον μπερδέψει. Γι' αυτό –κατέληξε– ζητώ την εξαίρεση του εισαγγελέα. Οι ερωτήσεις που κάνει δείχνουν ότι προέρχεται από τον

Ο τίγρης που έγινε γατούλα (του καναπέ)

Σύμπτωση ή ξεκίνημα μιας νέας εποχής; Οι επιτυχείς προβλέψεις της στήλης συνεχίζονται. Μετά την «πτρόβλεψη» ότι ο γαύρος θα κατακτήσει τον τίτλο, είχαμε μια ακόμη επιτυχία σχετικά με τις εκλογές στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ. Αν συνεχιστούν οι επιτυχίες, η στήλη θα πρέπει να βρει τρόπο να περνάει τα μηνύματά της. Μέχρι τώρα οι φωνές στήλης ήξεραν ότι οι εξελίξεις στα θέματα της επικαιρότητας θα ήταν στην αντίθετη κατεύθυνση από αυτή που πρόβλεπε η στήλη. Με την ελπίδα ότι θα ξεπεραστεί αυτή η «κρίση» και θα ξαναέρθουν οι παλιές καλές εποχές, ας ασχοληθούμε με την επικαιρότητα.

Το κυριότερο θέμα είναι αναφορικά με τα εκλογές στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ. Κόντρα σε όλα τα προγνωστικά, η παρατάξη που στήριξε ο πρόεδρος της ΠΑΕ κ. Νικολαΐδης κέρδισε την εκλογική μάχη, εκλέγοντας 6 συμβούλους έναντι 5 της παρατάξης του Μελισσανίδη (2 έδρες πήρε ο Γρανίτσας και από 1 έδρα ο Παπασταύρου και Ανατολιωτακής). Παρά το γεγονός ότι η «Κίνηση για την ΑΕΚ» δεν κατάφερε να πετύχει την απόλυτη πλειοψηφία και οι τέσσερις άλλοι συνδυασμοί έχουν σαν σημείο αναφοράς την δημιουργία του νέου γηπέδου της ΑΕΚ στη Νέα Φιλαδέλφεια, ο πρόεδρος της ΠΑΕ ΑΕΚ θα πρέπει να θεωρείται ο απόλυτος κυρίαρχος στην ομάδα.

Προσπαθώντας να αξιολογήσουμε την εκλογική διαδικασία θα πρέπει να πούμε ότι η επικράτηση της «Κίνησης» βασιστήκε σε τρία δεδομένα: Πρώτο ότι το κεντρικό θέμα με το οποίο ασχολήθηκε η Γ.Σ. δεν ήταν, όπως αναμενόταν, το γήπεδο αλλά μετά την άκρως ουσιαστική παρέμβαση του Νικολαΐδη, η Γ.Σ. ασχολήθηκε περισσότερο με τα άστρα συνέβησαν το περασμένο καλοκαίρι στην ΠΑΕ. Δεύτερο, το εκλογικό σύστημα της απλής αναλογικής έδωσε τη δυνατότητα σε μεμονωμένους υποψήφιους ή μικρές ομάδες να κατεβούν στις εκλογές και να διεκδικήσουν μεριδιού στην «επόμενη» μέρα. Τρίτο, παρά τη φημολογία, η Original όχι απλά κράτησε ουδετερότητα και δεν έδωσε γραμμή υπέρ των συνδυασμών που ήθελαν γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια, αλλά λειτούργησε επί της ουσίας το μέτωπο των δυνάμεων που ήθελαν τη δημιουργία γηπέδου στη Νέα Φιλαδέλφεια, το οποίο τελικά εκφράστηκε με την κάθιδο τεσσάρων διαφορετικών συνδυασμών. Με τον τρόπο αυτό μια σημαντική μερίδα ψηφοφόρων που συνανισθηματικά ήθελε γήπεδο στη φυσική έδρα της ΑΕΚ, αλλά δεν γύσταρε τον Μελισσανίδη ή δεν ήθελε να πάει κόντρα στην προσπάθεια του Νικολαΐδη, μπόρεσε και εκφράστηκε από τους άλλους τρεις συνδυασμούς και ιδιαίτερα από την υποψηφιότητα του Παπασταύρου. Εκτός, όμως, από το καθαρά εκλογικό μέρος, η απλή αναλογική βοήθησε τους υποστηρικτές της «Κίνησης» να ξεπέρασουν το ζήτημα του γηπέδου, αφού τους έδωσε τη δυνατότητα να εκμεταλλευτούν τις διαφορετικές επιδιώξεις και φιλοδοξίες και να δώσουν με καλύτερους όρους την εκλογική μάχη.

Ο τρίτος και κατά την γνώμη μου ο πλέον κομβικός παράγοντας που έδωσε τη νίκη στην «Κίνηση» ήταν η στάση της Original. Οι οργανωμένοι απόδοι της ΑΕΚ, παρά τη βεβαιότητα που υπήρχε από την πλευ-

σία το λόγο στο Νικολαΐδη, ο οποίος

την αξιοποίησε στο μέγιστο βαθμό και με μια πολύ προσεγμένη ομιλία μετέφερε την αντιπαράθεση από το γήπεδο και την Ερασιτεχνική ΑΕΚ στο ποδοσφαιρικό τμήμα. Το αποτέλεσμα ήταν το Βατερό του Μελισσανίδη. Ο πρόεδρος της ΠΑΕ έθεσε επιτακτικά το διλημμα: ή στηρίζετε το ψηφοδέλτιο της «Κίνησης» και μου δίνετε εν λευκώ εξουσιοδότηση για να συνεχίσω την προσπάθειά μου για να δημιουργήσω μια μεγάλη ποδοσφαιρική ΑΕΚ ή ψηφίζετε τον Μελισσανίδη και βάζετε σε κίνδυνο το μέλλον του ποδοσφαιρικού τμήματος. Απαίτησε να ψηφίσουν «ποδοσφαιρικών» και με τη βοήθεια της Original το πέτυχε, δείχνοντας ότι έφει εκτός από τη να ρισκάρει και να διαχειρίζεται δύσκολες καταστάσεις.

Ο δεύτερος σημαντικός παράγοντας που έκρινε το αποτέλεσμα ήταν το εκλογικό σύστημα. Ο Μελισσανίδης θεωρούσε ότι η «δυναμική» που είχε δημιουργήσει με την πρότασή του για την ανέγερση του γηπέδου ήταν αρκετή για να πάρει τις εκλογές και δεν έδειξε να ασχολείται με τις παρασκηνιακές διεργασίες. Η δυνατότητα που έδινε το σύστημα σε κάποιους να δημιουργήσουν ψηφοδέλτιο και να προσπαθήσουν να παίξουν ρόλο την επόμενη των εκλογών, αν δεν υπήρχε απόλυτη πλειοψηφία, «έσπασε» επί της ουσίας το μέτωπο των δυνάμεων που ήθελαν τη δημιουργία γηπέδου στη Νέα Φιλαδέλφεια, από την Νικολαΐδη και τον υποχρέωσαν σε ήττα. Συνεργάτες του «Τήγματος» (που πλέον έχει γίνει γατούλα) έπειναν μένεα εναντίον του γηπέδη της Original, Δημήτρη Χατζηχρήστου, τον οποίο κατηγορούσαν ότι στην ομιλία του δεν αναφέρθηκε ούτε μια φορά στη θέση της οργάνωσής του, για την ανέγερση του γηπέδου στη Νέα Φιλαδέλφεια, γεγονός που αβαντάρησε τον Νικολαΐδη και την «Κίνηση», ενώ ορισμένοι από αυτούς μιλούσαν ανοιχτά και για «προδοσία» από την Original κατηγορώντας τον αρχηγό της ότι τα βρήκε στο παρασκήνιο με τον Ντέμη και κατεύθυντες τις ψήφους προς το συνδυασμό του.

Παρά την εκλογική νίκη της «Κίνησης», το τοπίο δεν έχει ξεκαθαρίσει πλήρως στην ΑΕΚ. Η Ελλειψη αυτοδύναμιας υποχρέωνται τον Νικολαΐδη να συμμαχήσει με τους μικρότερους συνδυασμούς, οι οποίοι όμως έχουν σαν βασική τους θέση την αξιοποίηση της περιουσίας της ομάδας και την ανέγερση του γηπέδου στη Φιλαδέλφεια. Από τις μέχρι τώρα διαβιούλευσεις φαβορίγια την θέση του προεδρού της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ είναι ο χωρίς συνδυασμό ανεξάρτητος Παπασταύρου, ο οποίος πρημοδοτήθηκε από την Original, ενώ με ενδιαφέρον αναμένεται και η στάση που θα κρατήσει ο μεγάλος χαμένος Μελισσανίδης. Προς το παρόν, ο Νικολαΐδης κέρδισε πολύτιμο χρόνο, όμως

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΙΝΓΚΜΑΡ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ Μέσα από τον σπασμένο καθρέφτη

Δραματική ταινία του Ινγκμαρ Μπέργκμαν, που πραγματεύεται προσφιλή του θέματα: την έλλειψη επικοινωνίας μέσα στην οικογένεια, την αρρώστια, τη σημασία της τέχνης.

Η ιστορία διαδραματίζεται σ' ένα παραθαλάσσιο σπίτι, όπου ένας πατέρας, ο γιος του και ο σύζυγος της κόρης του δοκιμάζουν τις αντοχές τους, παρακολουθώντας την τελευταία να γλιστρά προς την παράνοια.

Η ταινία πήρε Οσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσης ταινίας το 1962, όμως για τον σημερινό θεατή δεν παρουσιάζει κανένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

■ ΝΤΑΝΧΑΡΙΣ Οικογενειακά μυστικά

Μια τυπική μεσοαστική οικογένεια των προαστίων βιώνει ένα δράμα και αρχίζει να αποσυντίθεται, όταν ο μεγαλύτερος γιος αυτοκτονεί. Παράλληλα, μια σειρά από καλά κρυμμένα μυστικά απειλούν να βγουν στην επιφάνεια...

Στις προθέσεις του σκηνοθέτη ήταν να διεισδύσει κάτω από το καβουόκι των ηρώων του και όπως στις αρχαίες ελληνικές τραγωδίες να αποκαλύψει την αρχική ύβρι... Τελικά το μόνο που καταφέρνει είναι να δώσει την κρίση μιας οικογένειας αποκομμένη από τη γενικότερη κρίση και αποσύνθεση της κοινωνίας, έτσι που το όλο αποτέλεσμα καταντά ασήμαντο και αδιάφορο. Για να γυρίσεις τέτοιες ταινίες πρέπει να διαθέτεις ένα κάποιο background (θυμηθείτε π.χ. το «American beauty» του Σαμ Μέντες) και καθώς φαίνεται ο συν-σεναριογράφος του «Χ2» και της «Τροίας» δεν το ξει.

■ ΓΚΑΡΘ ΤΖΕΝΙΝΓΚΣ Γυρίστε το γαλαξία με οτοστόπ

Μεταφορά του ομότιτλου βιβλίου του Ντάγκλας Ανταμς στη μεγάλη οθόνη: Λίγα λεπτά πριν καταστραφεί η γη, ένας Αγγλός καταφέρνει να σωθεί, όταν ένας εξωγήινος φίλος του παίρνει μαζί του στο διάστημα. Στην ταινία είναι παρόν ένα εύπεπτο, αμερικανικός έμπνευσης, χιούμορ απουσιάζει όμως ο σουρεολισμός, η δημικότητα και το φουτουριστικό χιούμορ του βρετανού συγγραφέα. Αποκλειστικά για εφήβους...

Ελένη Σταματίου

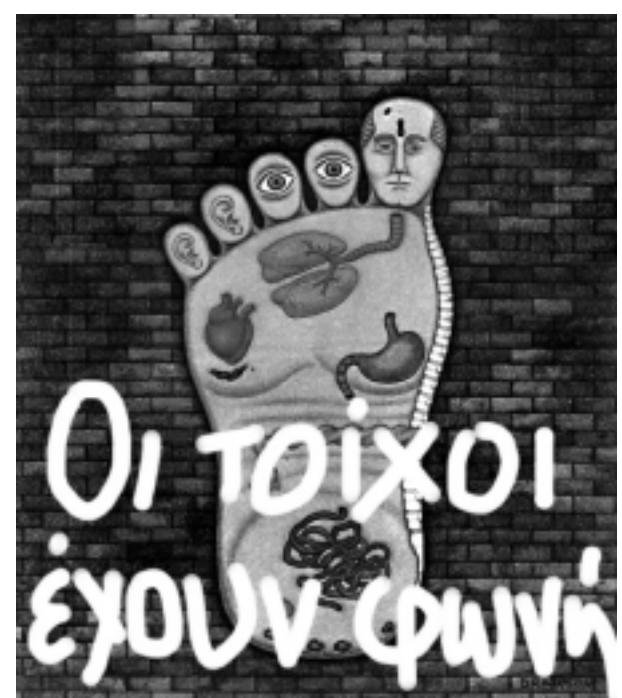
MAKE LOVE DON'T WORK

Caro Demetrio. Οι κουτό-
φραγκοί βοτάρισαν ποη,
ενώ οι εξυπνοελληναράδες
και έλληνες (των ελληνιδων
μη εξαιρουμένων) στήνονται
ακόμη στις ουρές για το για-
τρό, τα εισιτήρια του ντέρ-
μπυ, την είσοδο σε in μαγα-
ζά-Σαββατοπωλεία, το προ-
σκύνημα του αγίου Χαριλάου,
της αγίας Φωτεινής και τό-
σων άλλων καταξιωμένων θε-
σμών και προσώπων. Εχει
ανέβει κατακρύφα η πώλη-
ση καναπέδων για μόστρα
και για ξάπλα έμπροσθεν του
τηλεκουτιού στην οθόνη του
οποίου απαξάπαντες θαυ-
μάζουν και αποκοιμίζονται
(από) τελίτσες. Παύλος, Φρε-
δερίκη και τελεία! Σ' αυτήν
εδώ την επικράτεια επικρα-
τεί όχι το ζειν αλλά το Β.
ΖΗΣΗΝ, οι άνθρωποι δεν εί-
ναι διάβολοι, ούτε άγγελοι αλ-

λά ογγελέτοι (ήτοι του κώλου
άγγελοι). Άλλοι κάβουν το κά-
ππισμα ενοχλούμενοι από το
τσιγάρο και άλλοι κάνουν την
πάπια (όχι την κ. Πάπια) ενο-
χλούμενοι από τον Χ. Τσιγα-
ρίδα. Η κοινωνική συναίνεση
(μαζί με τις ενέσεις για το Ζά-
χαρο και την ηρωίνη) είναι το
Ζητούμενο (ερώτηση με θαυ-
μαστικό). Εξακολουθώντας
να εντρυφεί μετά μαλακίας η
εργατική ταξί (=η ταξί της
ταξί) αναλώνεται στην απλή
καθημερινή εκπόρνευσή της
εθελοδουλειώντας (;) (και-
νούργια λέξη...) και περι-
φρονούσα κάθε έννοια αλλη-
λεγγύης, αξιοπρέπειας και κυ-
ρίως ταξικού αυτοπροσδιο-
ρισμού. (Εδώ βαρκούλες χά-
νονται και το μ εις την ν αρ-
μενίζει). Κατά τα άλλα κάθε
βρομάδα (βρωμερή βδομάδα)
ΠΑΜΕ σε εκλογές, η άρση της

μονιμότητας και η στύση της
μονιμότητας αποτελούν στα-
θερά της σεξουαλικής μας
Ζωής ως έθνους (ο παθών και
νοών νοείτω) έτσι δε τραγω-
δία η ζωή μου όλη -κατά Κα-
ζαντζίδη- πασπαλισμένη με
αιθυλική αλκοόλη (ρε, καρ-
γιόλη). Τα περήφρανα νειάτα
(μουνειά αχ! μουνειάτα μου)
παραδέρνουν, η δε ερ-γατική
νεολαία έχει γίνει γατάκι του
κανοπέτη, τα δε τιμημένα γη-
ρατειά (διατημένα χωρίς ή
με συντάξεις πείνας) διατε-
λούν μετά τημής μεν αλλά η τι-
μή τημή δεν έχει και άλλες τέ-
τοιες μαλακίες (κατά Τζιμάκο
- όστις διαφυγών τον ενα-
γκαλισμό του βλοσυρού θα-
νάτου εξακολουθεί να τέρπει
πάντα αυγανίζομενο = αυ-
νονιζόμενο με αιγό). Ευτυχώς
που για μια σειρά ρομαντικά
ανειρήνευτους επαναστάτες

Βασίλης

◆ Ολοι που δουλεύουμε με μηχανάκι -μια δουλειά,
μια ειδικότητα- οδηγοί μεταφοράς-μισθός ειδικευμέ-
νου. Μοτοδιαδήλωση Σάββατο 4 Ιούνη (Caballeros)

Δεύτερη προσπάθεια, μετά την πρώτη πολύ επιτυχη-
μένη. Με συγκεκριμένοποίηση διεκδικήσεων. Με ένα πο-
λύ σωστό, πολύ δίκαιο, αίτημα. Μισθός ειδικευμένου. Θα
μπορούσε να προσθέσει κανείς και βαρέα ένστημα (το πρό-
σθεσαν σε επόμενη αφίσα που είδαμε). Ας χαμογελούν
οι βολεμένοι. Οι κολασμένοι του δρόμου έχουν όλα τα δί-
κια με το μέρος τους. Δίκιο βουνό, που λένε στα χωριά
μας. Εμείς δεν χρειάζεται καν να ευχηθούμε. Ισως ούτε να
δηλώσουμε τη δεδομένη αλληλεγγύη μας. Γιατί φαίνεται
ότι υπάρχει θεληση και τείσμα. Οταν υπάρχουν αυτά όλα
τα άλλα γίνονται.

◆ Ενώνουμε τις δυνάμεις μας. Απέναντι σε μια κυ-
βέρνηση αναποτελεσματική και αναξιόπιστη, μια κυ-
βέρνηση λιτότητας, συντήρησης και οπισθοδρόμη-
σης, δίνουμε το δικό μας μήνυμα. Ως ενεργοί πολίτες
συμμετέχουμε, αποφασίζουμε, αλλάζουμε και δυ-
ναμώνουμε το κίνημά μας (Ιδρυτικές Δημοτικές Συ-
νελεύσεις ΠΑΣΟΚ)

Το θράσος πάντως των Πασόκων δεν παίζεται... Κυ-
βέρνηση λιτότητας αυτή της ΝΔ. Λες και οι δικές τους επί^ο
σχεδόν 20 χρόνια δεν ήταν κυβερνήσεις λιτότητας... Δί-
νουνε το δικό τους μήνυμα. Χτυπάμε καίρια, μαζί με την
κυβέρνηση, τον αγώνα, την ελπίδα, το δικαίωμα (το δι-
καίωμα είναι πιο σωστό) για μόνημ και σταθερή δουλειά,
μ' ένα μισθό που θα καλύπτει τις ανάγκες μας. Και τοσα-
κώνονται πιος θα πληρώσει το κόστος των ασφαλιστι-
κών ταμείων. Αποσωπώντας πλήρως το πρωτεύον (χω-
ρίς να σημαίνει ότι το δεύτερο δεν είναι σοβαρό). Ξέρετε
γιατί; Γιατί οι Πασόκοι είναι ντούροι αντικρατιστές. Οτι
έχει σχέση με το κράτος τους προκαλεί αλλεργία βαριάς
μορφής, ανοιξιάτικη. Μόλις πάρουν την κυβέρνηση -θα
την πάρουν, αφού οι άλλοι βιάζονται να τη δώσουν- το
πρώτο που θα κάνουν είναι να καταργήσουν τα σώματα
ασφαλείας. Τα ΜΑΤ, την Αντιτρομοκρατική, την ΚΥΠ.
Την τάξη θα αναλάβει ο ένοπλος λαός. Οργανωμένος στις
τοπικές δημοτικές κινήσεις... Και ο Κουτσούκος σωματο-
φύλακας. Το καλάμι εξεπέρασε και την εμβέλεια των αιτε-
ροσκοπείων.

◆ 12ο camping YRE. Αμοργός. Συζητήσεις-Πάρτυ-
Εκδρομές-Χάπενιγκ. Οχι στην παγκοσμιοποίηση της
φτωχειας, της εκμετάλλευσης και του ρατσισμού.

Τα αποπαδια του ΠΑΣΟΚ. Παρότι δεν μπόρεσαν να το
εκτρέψουν σε επαναστατική κατεύθυνση, συνεχίζουν με
πείσμα την ταξική πάλη. Το μήνυμα του φετινού καλο-
καιριού (ωραία η Αμοργός, αλλά να στέλνει και τέτοια μη-
νύματα, δεν μπορούσα ποτέ να το φανταστώ) είναι ενά-
ντια στη ρίζα της φτωχειας, της εκμετάλλευσης, του ρα-
τσισμού. Την παγκοσμιοποίηση. Απόρροια της παγκο-
σμιοποίησης είναι ο καπιταλισμός. Αν νικηθεί η παγκο-
σμιοποίηση -που θα νικήσει, αφού η YRE συμμετέχει ενερ-
γά στον αγώνα- θα πάψει να υπάρχει και ο καπιταλισμός.
Τόσο απλά είναι τα πρόγματα. Ο τρίτος δρόμος να' ναι
καλά.

ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ στο πογκρόμ της Αστυνομίας

Να μη γίνει η πόλη θάλαμος αερίων
Να απαγορευτεί η χρήση χημικών
Να σταματήσει κάθε δίωξη σε βάρος
των συλληφθέντων της 19ης Μάη

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ και ΠΟΡΕΙΑ
Τρίτη 7 Ιούνη, 7 μ.μ.
Πλατεία Εξαρχείων

ΚΟΝΤΡΑ

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

Πέμπτη, 9 Ιούνη, 8μμ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ (κτίριο Γκίνη)

Θέματα:
Απόφραση στη νέα δίκη για την υπόθεση ΕΛΑ
Προετοιμασία ενόψει εφετείου για την υπόθεση 17Ν

στών να αποτιμούν οι ίδιοι την
όποια προσφορά τους. Οταν
εμφανίστηκε ο Δ. Κουφοντίνας
και ανέλαβε την πολιτική ευ-
θύνη για τη συμμετοχή του στη
17Ν, κύματα ανακούφισης, ικ-
νοποίησης, περηφάνιας κατέ-
κλυσαν όχι μόνο τους επανα-
στάτες αλλά ευρύτατα στρώ-
ματα της ελληνικής κοινωνίας.
Οταν έκανε το ίδιο ο Χρ. Τσιγα-
ρίδας, αικούστηκαν επίσης θε-
τικότατα σχόλια από απλούς
ανθρώπους και ιδιαίτερα από
αυτούν που ονομάζουμε κόδιμο
της Αριστεράς, που έχει μηνήμες
ιστορικές. Για το επαναστατι-
κό κίνημα οι αγωνιστές αυτοί
έγιναν προταγματικά πρότυ-
πα με τη θαρραλέα στάση
τους. Βοήθησαν να χτυπηθεί η
τρομολαγνεία. Να μπει φρένο
στην προσπάθεια απαξίωσης
των ένοπλων οργανώσεων και
ευρύτερα της επαναστατικής
Αριστεράς. Αν αυτό ο Γ. Σερί-
φης το θεωρεί «τίποτα», τί να
πούμε;

Τυχαίο είναι που ειδικά ενά-
ντια σ' αυτούς τους δύο αγω-
νιστές άρχισαν να εκτοξεύονται
κουβάδες λάσπης; Ποιον εξυ-
πηρετεί η σπιλωάση τους, το κί-
νημα ή την αντιδραση; Δυο άν-
θρωποι που με τη στάση τους
προσωποποίησαν δύο ιστορι-
κές οργανώσεις του ένοπλου,
που με τη δράση τους σφράγι-
σαν κι αυτές τη νεοελληνική
ιστορία μετά το 1974, κατηγο-
ρούνται ως συνεργαζόμενοι με
τις διωκτικές αρχές. Οταν αυ-
τό προέρχεται από κάποιες άλ-
λες κατευθύνσεις, το αντιλα-
βανόμαστε. Δεν φανταζόμα-
σταν, όμως, ότι στην ίδια τα-
κτική, έστω με πιο «λάϊτ» μορ-
φή, θα προσχωρούσε ο Γ. Σερί-
φης. Κρίμα. Πολύ κρίμα.

Και το τελευταίο: «Δεν προ-
σφέρει τίποτα» (η ανάληψη της
ευθύνης). Εκείνος που αναλαμ-
βάνει την ευθύνη δεν σκέφτεται
τί θα προσφέρει. Ενεργεί^ο όπως
τους οργανώσεις τη δεδομένη
στιγμή η συνείδηση του.
Και δεν είναι ίδιον των αγωνι-

Εκπρόσωπος της Ιρακινής Αντίστασης στις KONTRΕΣ

Ο Αμπντούλ Αμίρ Αλ Ρεκάμπι, εκπρόσωπος του Εθνικού Δημοκρατικού Ρεύματος του Ιράκ (CONDI) είναι η έκπληξη στο φετινό διήμερο της «Κ» που θα γίνει την ερχόμενη Παρασκευή και Σάββατο στο Πολυτεχνείο. Θα έχουμε έτοι την ευκαιρία

να ακούσουμε και να συζητήσουμε για την Ιρακινή Αντίσταση, το γεγονός που σφραγίζει την πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα. Ολόκληρο το αναλυτικό πρόγραμμα του διήμερου δημοσιεύεται παρακάτω.

KONTRΕS 2005 ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Παρασκευή, 10 ΙΟΥΝΗ

...η σιωπή μας όνειρό τους...

6.30μμ: «30 χρόνια πίσω» (ντοκιμαντέρ για τους αγώνες της μεταπολίτευσης)

7.30μμ: **Μεταπολίτευση και εργατικό κίνημα:**
Από το ριζοσπαστισμό στον απομοκεντρισμό
Σε αναζήτηση μιας νέας συλλογικότητας

Ομιλητές:
Παναγιώτης Κεφαλληνός, Θόδωρος Κουτσουμπός, Γεράσιμος Λιόντος, Χρήστος Μπίστης, Χρήστος Τσιγαρίδας

10.30μμ: **TWINZ live**
NAMASTE live

Σάββατο, 11 ΙΟΥΝΗ

...η αγτίστασή μας εφιάλτης τους

6.30μμ: **Βίντεοντοκουμέντα από το Ιράκ** (προβολή)

7.30μμ: **Ιρακινή Αντίσταση:**
Ο τρίτος παγκόσμιος από την ανέναντι όχθη

Ομιλητές:
Αμπντούλ Αμίρ Αλ Ρεκάμπι (Εθνικό Δημοκρατικό Ρεύμα του Ιράκ - CONDI), Κώστας Βάρλας, Βαγγέλης Πισσίας

10.30μμ: **Party**

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάλου 1 και Ερνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεο

Ιδεολογική περικύκλωση

Ο μεγαλοβιομήχανος Δασκαλόπουλος, ιδιοκτήτης της ΔΕΛΤΑ, ανέλαβε την ιδεολογική δουλειά στην πρόσφατη γενική συνέλευση του ΣΕΒ. Μοντέρνα πράγματα, κόντρα στην εικόνα του αφεντικού με το μαστίγιο που παρουσίαζαν οι παραδοσιακοί βιομήχανοι στην Ελλάδα. Τα παιδιά τους έχουν σπουδάσει, έχουν έρθει σε επαφή ακόμα και με το μαρξισμό, διδάχτηκαν στα καλά πανεπιστήμια της Εσπερίας πώς ένα από τα καθίκοντά τους είναι να περικυκλώσουν ιδεολογικά τους εργάτες τους και την κοινωνία. Να αποκτήσουν οι ίδιοι ιδεολογικό λόγο και να μην αρκούνται μόνο στους θεσμούς του συστήματος (σχολείο, εκκλησία, μίντια).

Ιδού δείγμα μοντέρνας ιδεολογικής γραφής από ένα βιομήχανο που δεν ξέρει μόνο από γιαούρτια:

«Σήμερα επιχειρηματική τάξη δεν είναι πια οι κεφαλαιούχοι ή οι ιδιοκτήτες, αλλά το σύνολο της οργάνωσης, των συστημάτων, της κουλτούρας και των ανθρώπων που αποτελούν τη σύγχρονη επιχείρηση. Η εξέλιξη αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική, όχι μόνο διότι διαφοροποιεί τον ρόλο της επιχειρηματικής τάξης, αλλά, το κυριότερο, διότι δημιουργεί ένα νέο πλαίσιο σχέσεων μεταξύ της επιχειρηματικής τάξης και του ευρύτερου κοινωνικού συνόλου».

Θα μπορούσε να παραπρόσει κανείς, ότι αυτά είναι καινούργιο φαγητό με παλιά υλικά. Με τα παλιά υλικά της ταξικής συνεργασίας. Επισι είναι, όμως το ξαναμαγείρεμα γίνεται σε καινούργιο περιβάλλον. Γ' αυτό και το φαγητό δεν φαίνεται και τόσο παλιό. Η εργατική τάξη έχει πτηθεί σε ιδεολογικό επίπεδο. Οι επαναστατικές ιδέες έχουν υποχωρήσει. Στην οργάνωση της παραγωγικής διαδικασίας έχουν επέλθει αλλαγές. Νέα επαγγέλματα έχουν εμφανιστεί στο χώρο των υπηρεσιών. Οι νέες εργασιακές σχέσεις δημιουργούν εργαζόμενους πολλών ταχυτήτων. Μεγάλα τμήματα της εργατικής τάξης δεν αυτοαναγνωρίζονται καν ως τέτοια. Μία θολούρα, μια σύγχυση απλώνεται παντού.

Υστέρα, είναι οι αναπτυξιολογικές θεωρίες, πολύ καλά δουλεμένες από τη σοσιαλδημοκρατία, τις παραφύαδες της και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που έχουν δημιουργήσει ένα χαλί για την ανάπτυξη της ταξικής συνεργασίας. Οταν η ανάπτυξη του καπιταλισμού αναγορεύεται σε θέμα υπερταξικό, που (πρέπει να) ενδιαφέρει εξίσου αστούς και προλετάριους, πώς να μη δημιουργούν σύγχυση σις μοντέρνες θεωρίες περί επιχειρηματικότητας;

Οι αιστοί επιχειρούν μια γενική ιδεολογική αντεπίθεση. Πληρώνουν κάποια ψίχουλα και βάζουν το μάθημα της επιχειρηματικότητας στα σχολεία (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση). Στο παιδί θα γίνεται πλύση εγκέφαλου από τα τρυφερά του χρόνια, από τότε που αρχίζει και καταλαβαίνει τον κόσμο γύρω του και επιχειρεί τις πρώτες συνθέσεις στο μυαλό του.

«Η επιχείρηση και η επιχειρηματική τάξη -διακρύσσει αλαζονικά ο Δασκαλόπουλος- αποτελούν το πρότυπο του κοινωνικού σχηματισμού που μπορεί να παράγει εκσυγχρονισμό, όχι απλά να τον επικαλείται, αλλά να τον πραγματοποιεί και μάλιστα με τη μεγαλύτερη ίσως αποτελεσματικότητα από οποιονδήποτε άλλον κοινωνικό σχηματισμό».

Είναι αφελές να πιστεύουμε ότι αυτή η ιδεολογική επιχείρηση δεν θα βρει στόχο. Οτι θα αστοχήσει χωρίς εμείς να χρειαστεί να κάνουμε τίποτα. Μάλλον, έχουμε καθιυστερίσει πάρα πολύ.